

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

16. ŘÍJNA 2011

Z obsahu:

Apoštolská cesta do rodné země

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
28. září 2011
- strana 2 -

Obrácím se s naléhavou výzvou ke světu

19. září 1846 sdělila
Panna Maria Melanii
v La Salettě své poselství
- strana 4 -

Obrácení vykoupené krví

P. Pierino Galeone
vypráví o svém duchovním
otci - P. Piovi
- strana 5 -

Ježíšova poselství

P. Ottaviovi
Michelinimu (12)
- strana 6 -

Prozřetelnost - velké tajemství

Rozhovor s P. Pierrem
Descouvemontem
- strana 8 -

Jak navodit náladu proti papeži

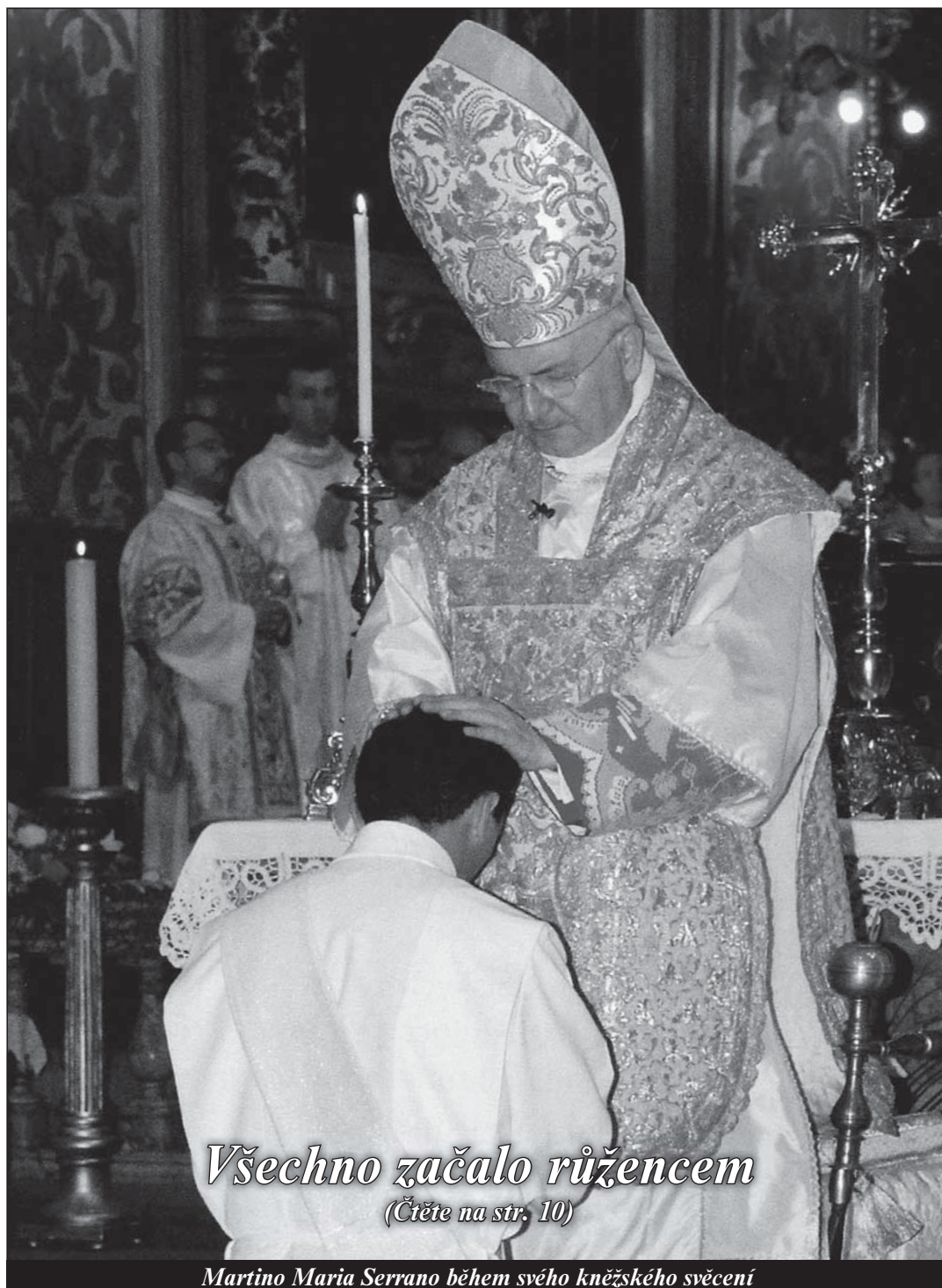
Gabriele Kubyová
- strana 9 -

Všechno začalo růžencem

P. Martino Maria Serrano
- strana 10 -

Revolucionář Benedikt

Armin Schwibach
- strana 11 -

Všechno začalo růžencem
(Čtěte na str. 10)

Martino Maria Serrano během svého kněžského svěcení

Přípravě svého „dialogu“ s prorokem z Nazareta věnovali židovští předáci velkou pozornost. Mělo jít o další promyšlený pokus, jak tohoto nepřijemného soka „polapit v řeči“. Vymysleli si otázku o císařské dani. Zdálo se jim, že na ni neexistuje taková odpověď, kterou by nebylo možno použít jako kompromitující. Ale pře-

počítali se. Sotva předpokládali, že jejich rozhovor s Ježíšem bude tak stručný. Jeho výstižná a pohotová odpověď přináší navíc velmi závažnou a obecně platnou pravdu o občanské povinnosti. Kdyby měli špetku soudnosti, museli by dávno přijít na to, že tohoto proroka nepřechytračí. Mohli by dokonce ze svých dosavadních zkušeností a nezdarů vyvodit závěr, že tento Mistr je natolik fundovaný a nedostizný, že by bylo daleko prospěšnější změnit svůj nevráživý postoj vůči němu. Co všechno by mohli získat z pokladů jeho moudrosti a zkušenosti! Stačilo by nezaujatě a bez předsudků naslouchat, a mohli by u něho získat nejen pravé poznání, ale i ten největší dar, se kterým přišel mezi lidi: dar věčné spásy. Jenomže v tom jim brání těžko překonatelná osobní překážka: ztratili by pocit své domnělé suverenity. To je smrtelná choroba „velkých a rozumných“, před kterými Otec skryl to podstatné, aby to zjevil nepatrným a maličkým.

Podobně lapidárně moudře jako božský Mistr vystoupil i Benedikt XVI. při své apoštolské pastorační cestě do rodného Německa. Popsal ji ve své střední katechezi, ze které vyplývá, že má ze své cesty velkou radost, protože splnila jeho očekávání. Svatý otec však ve svém ohlédnutí za významnou cestou zcela pomlčel právě o tom, jak ve svých vystoupeních podobně jako kdysi Ježíš z Nazareta umlčel „velké a rozumné“. Prostě a stručně, ale vždy velmi výstižně a přesvědčivě poučil nespokojené a sebejisté reformisty, jak daleko jsou od skutečnosti všechny jejich nápadly, návrhy a vlastní představy, podle kterých by chtěli dát církvi novou tvář. Neuchýlil se přitom k napo-

minání ani moralizování, ale připomněl základní evidentní pravdy a principy, které reformátorské tendence postavily do pravého světla.

Ať byla jejich předchozí mobilizace, propagandistické kampaně a prognózy, a dokonce i výhrůžky nespokojenců a kritiků jakékoliv, ukázalo se opět, že náměstek

Kristův si je dostatečně jistý svou věcí, aby si mohl

dovolit vstoupit třeba i do lví jámy. Na čem stojí jeho jistota? Stojí především na Kristu. Od něho přijal svůj úkol a na něho se může spolehnout. Nikdo z jeho odpůrců se nemůže spolehnout na tak skálopevný příslib, o jaký se může opřít papež: „Jděte a učte všechny.“ „Budou vás nenávidět pro mé jméno, ale nebojte se, já jsem přemohl svět.“

Všichni „potrefení“ by měli přinejmenším ocenit, že papež tak učinil s neuvěřitelnou grácií a ohleduplností. Žádné konkrétní aktivisty ani skupiny nejmenoval, o nikom se výslovně nezminil, nikoho nepostavil na pranýř, ale jasnými slovy vyložil výstižně neomylnou pravdu a ukázal tak jedinou cestu, která vede neklamně k jasné budoucnosti církve i společnosti. Je to návrat k pravé víře a k obrácení. Je nyní na všech, kterých se to týká, aby si počínali moudřeji a rozvážněji, než to udělali kdysi farizeové a zákoníci. Přijmou-li zásady, které tak jasně zastává a vyslovuje hlava Církve, není to pro ně nic ponižujícího, vrací je to pouze od přehnaných, nepodložených subjektivních vidin do objektivní skutečnosti. Vždyť často za to sami ani nemohou, že jim dlouholetá ze světa převzatá praxe a po Lutherovi zděděný odbojný duch zamotaly hlavu.

Když se např. nejvyšší funkcionář ústředního výboru německých katolíků dívá na všechno z výšky všech těch grémií farních, děkanových i diecézních, která ho vyzvedla až k funkci vytvořené zcela podle světských vzorů, není divu, že se mu natolik zatočí hlava, až ho přepadnou nepřiměřené ambice. Ale kam „se hrabe“ tato grémiová pyramida na Petrovu skálu!

Dokončení na str. 13

Apoštolská cesta do rodné země

Katecheze Benedikta XVI. při generální audienci 28. září 2011

Drazi bratři a sestry, jak víte, od čtvrtka do neděle jsem vykonal pastorační návštěvu v Německu; jsem proto rád, že mohu, jak je zvykem, využít příležitosti dnešní audience, abych prošel spolu s vámi úžasné dny strávené v mé rodné zemi. Prošel jsem Německo od severu k jihu, od východu na západ: z hlavního města Berlína do Erfurtu a do Eichsfeldu a nakonec do Freiburgu, města u hranic s Francií a Švýcarskem. Děkuji především Pánu, že mi poskytl možnost setkat se s lidmi a hovořit o Bohu, prosit společně a utvrzovat bratry a sestry ve víře podle zvláštního poslání, jaké Pán svěřil Petrovi a jeho nástupcům. Tato návštěva, která se konala pod heslem „Kde je Bůh, tam je budoucnost“, byla skutečně velkým svátkem víry v různých setkáních a rozhovorech, v liturgických slavnostech, zvláště ve slavných mších svatých s Božím lidem. Tyto okamžiky byly vzácným darem, který nám dal znovu pocítit, jak Bůh daruje našemu životu hlubší smysl, pravou plnost, a také jak On sám se daruje nám a všem nám dává budoucnost.

S hlubokou vděčností vzpomínám na vřelé a nadšené přijetí a na pozornost, jaká mi byla projevována na různých místech, která jsem navštívil. Děkuji ze srdce německým biskupům, zvláště v těch diecézích, které jsem navštívil, za přijetí a za to, co vykonali spolu s mnoha spolupracovníky při přípravě této cesty. Uprímná vděčnost patří stejně tak prezidentu republiky a všem politickým představitelům na federální i regionální úrovni. Jsem hluboce vděčen těm, kteří přispěli různým způsobem k dob-

rému výsledku této návštěvy, především četným dobrovolníkům. Ta se stala velkým darem pro mne a pro nás všechny a vyvolala radost a nové nadšení pro víru a úsilí o budoucnost.

Jeden den v hlavním městě

V hlavním spolkovém městě Berlíně mě přijal spolkový prezident ve své rezidenci a přivítal mě jménem svým a jménem svých krajanů a vyjádřil úctu a náklonnost vůči papeži, který se narodil v německé zemi. Ze své strany jsem mohl krátce vyjádřit myšlenku o vzájemném vztahu mezi náboženstvím a svobodou a připomenout větu velkého biskupa a sociálního reformátora Wilhelma von Kettelera: „Jako náboženství potřebuje svobodu, tak také svoboda potřebuje náboženství.“

Velmi rád jsem přijal pozvání odebrat se do spolkového sněmu, což byl jeden z velmi významných momentů mé návštěvy. Papež poprvé pronesl projev před členy německého parlamentu. Při té příležitosti jsem chtěl vyložit základ práva a svobodného právního státu, což je měřítko každého práva, které vepsal Stvořitel do každé bytosti při stvoření. Je proto třeba rozšířit naše chápání přirozenosti a pojímat ji nejen jako souhrn funkcí, ale současně jako řeč Stvořitele, která nám pomáhá rozlišovat dobro a zlo. – Dále následovalo setkání s některými představiteli židovské obce v Německu. Připomněl jsem naše společné kořeny ve víře v Boha Abrahámovu, Jakubova a Izákova a konstatoval plody, které jsme zatím výtěžili z dialogu mezi katolickou církví a židovstvím

Dokončení na str. 12

Provokace

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Co mě pokoušíte, pokrytci?

Dříve než půjdeš k Ježíši, zaveď tě evangelium na poradu, kde se organizuje spiknutí zla. Ježíšovi odpůrci pocítili potřebu sejít se, aby se poradili, jak dále postupovat proti prorokovi, který jim stále více překáží.

Cílem porady je vymyslet léčku. Sleduj jejich postup pozorně, protože to je názorný příklad, jak postupuje nepřítel, když ti chce ublížit. Především spoléhá na svou chytrost a vynalézavost. Chystá záludnou past. Zlý se rád schovává za někoho jiného, aby mohl co nejpůsobivěji předstírat zájem a dobrý úmysl. Aby se ti co nejvíce přiblížil, snaží se lichotit a vemluvit do tvé přízně. Ježíšovi odpůrci si už takové taktiky dobře osvojili. Vyhledali si vhodné a ochotné kolaboranty, kteří rádi udělají cokoli, aby se zalíbili svým pánům. Farizeové jim dávají podrobné pokyny, jak si mají počínat.

Vymysleli lichotky i choulostivou otázku. Jdi nyní za nimi, aby ses přesvědčil, jak krátkozraké může být i to nejvíce vychytralé zlo, obzvláště, když si troufá utkat se s věčnou Moudrostí. Především se můžeš přesvědčit o jejich neupřímnosti a přetvářce.

Mistře, víme, že jsi pravdomluvný.

Jestliže je tomu opravdu tak a oni vědí a jsou přesvědčeni, že Ježíš je pravdomluvný, proč si vůbec troufají chytit ho do léčky? Léčku můžeme nastražit jen tomu, kdo je neupřímný a může se zaplést do svých lží. Pravdomluvný člověk se takových nástrah nemusí obávat. To, co má být zastírací lichotka, je ve skutečnosti pravda a ty ji vyslov svému Pánu s celou upřímností svého srdce: Mistře, děkuji ti, že Ty, Pravda sama, mi přinášíš jediné slova pravdy, která vedou k věčnému životu.

Mistře, víme, že opravdu učíš Boží cestě.

Odkud to vědí? Vědí to od zástupů, které chodí za Ježíšem a vyhledávají ho. Takové je veřejné mínění. Tak hodnotí Ježíše všichni, ovšem kromě nich samých. Vyslovili vlastně to, co je nejvíce pálí, jen proto, aby povolali u veřejnosti co nejlepší dojem o sobě. Chválili Mistra a mysleli především na sebe. Neupřímnost pokrytců tě nesmí překvapit. Svými skutky záhy usvědčí sami sebe, že licoměrně pronášejí právě to, co vůbec nemohou snést. Není to smutné, že právě to, co by pro ně mělo být zdrojem radosti a důvodem k vděčnosti, je naplňuje nepo-

kojem a nesmiřitelnou záští? Jak smutno a těžko je srdci, které se uzavírá a nechce si připustit, že k němu přichází a promlouvá sám dobrotivý Bůh. Zaslupuje je strach, aby nepřišli o domnělé štěstí a sebejistotu, o svůj malý svět. Kam může člověk dojít, když odmítá toho, který je Cesta?

Ale lichotníci, jako by na tom neměli došti, připojují ještě jedno prohlášení: *Víme, že se na nikoho neohlíš a nebereš ohled na to, čím kdo je.* Ten, kdo věrně slouží Bohu, tak jako Syn člověka slouží svému Otci, nemá zapotřebí, aby se ohlížel po lidské přízni. Nehledá u lidí chválu ani lacinou popularitu. Za tím vším se ženou právě ti, kteří ve své domýšlivosti a sebestřednosti nic jiného nesledují. Právě to je odlišuje od Ježíše, velice si zakládají na svém postavení a popularitě a těžce nesou, že je tu někdo, kdo je svým věhlasem zastíňuje.

Po tomto úvodním zastíracím manévru vyrukují konečně s léčkou, kterou připravila pyšná vychytralost: *Je dovoleno dávat daň?* Smíme my, vyvolený národ, podporovat své okupanty?

Měli by vědět, že Ježíš je prohlédl dříve, než otevřeli svá ústa. *Co mě pokoušíte, pokrytci?* Jsou situace, kdy je třeba dát stranou všechny ohledy a nazvat věci pravým jménem. Tvůj Pán se neuzavírá dialogu s těmi, kteří s upřímností hledají pravdu, i když přitom bloudí. Byl jsi přece svědkem, s jakou láskou a pozorností rozmlouval s Nikodémem, se Samaritánkou u studnice i s ženou kananejskou. Ale s provokatéry, kteří hledají uspokojení své škodolibosti, se vypořádá velice rychle. Dialog má smysl, když obě strany k němu přistupují se stejnou upřímností a otevřeností, s pokorou a úctou, bez postranních úmyslů.

Když však zde veřejně zazněla provokační otázka, dostane se jim veřejné odpovědi: *Dávejte císařovi, co je císařovo, a co je Boží, Bohu.* Tato lapidární odpověď je více než jen porážkou farizejské vyzývavosti. Je také moudrým napomenutím pro přítomné posluchače i pro všechny lidi. Upozorňuje, že je třeba se stejnou svědomitostí plnit své povinnosti jak vůči Bohu, tak i vůči občanské společnosti.

Farizejská delegace, které se nepodařilo chytit ho za slovo před lidem,⁽¹⁾ zmlkla a odešla s nepořízenou. Ty naopak vzdejs chválu Pánu, který je veliký a velmi hodný chvály. *On kraluje a řídí národy podle práva.*⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 20,26; ⁽²⁾ srov. resp. žalm 96

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 45,1,4-8

Tak praví Hospodin o svém pomazaném Kýrovi: „Vzal jsem ho za pravou ruku, abych mu podmanil národy, abych odpásal bedra králů, abych před ním otevřel vrata, aby žádná brána nezůstala uzavřena. Pro svého služebníka Jakuba, pro Izraele, svého vyvoleného, zavolal jsem tě jménem, poctil jsem tě, i když jsi mě neznal. Já jsem Hospodin, jiný není, není Bůh mimo mne. Přepásal jsem tě, i když jsi mě neznal, aby se poznalo od východu slunce i od západu, že mimo mne jiný není. Já jsem Hospodin, a nikdo jiný.“

2. čtení – 1 Sol 1,1-5b

Pavel, Silván a Timotej soluňské církevní obci, která je ve spojení s Bohem Otcem a s Pánem Ježíšem Kristem. Milost vám a pokoj! Stále děkujeme Bohu za vás za všechny, když si vás připomínáme ve svých modlitbách. Před naším Bohem a Otcem vzpomínáme bez přestání, jak je vaše víra účinná, láska obětavá a naděje v našeho Pána Ježíše vytrvalá. Víme o vašem vyvolení, bratři Bohem milovaní. Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo to provázeno projevy moci, činností Ducha svatého a hlubokým přesvědčením.

Evangelium – Mt 22,15-21

Farizeové odešli od Ježíše a uradili se, jak by ho chytli za slovo. Poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu rekli: „Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehleďš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?“ Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl: „Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz, kterým se platí daň!“ Podali mu denár. Zeptal se jich: „Či je to obraz a nápis?“ Odpověděli: „Císařův.“ Tu jim řekl: „Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“

Poselství Královny míru Mirjaně

Drahé děti! I dnes vás moje mateřské srdce zve k modlitbě, k vašemu osobnímu vztahu s Bohem Otcem, k radosti modlitby v Něm. Bůh Otec vám není daleko a není vám neznámý. Ukázal se vám v mém Synu a daroval vám Život, kterým je můj Syn. Proto, děti moje, nepoddávejte se pokušením, která vás chtějí odvést od Boha Otce. Modlete se! Nepokoušejte se mít rodinu a společnost bez Něho. Modlete se! Modlete se, aby vám zaplavila srdce dobrota, která přichází jediné od mého Syna, který je skutečná Dobrota. Jen srdce plná dobroty mohou pochopit a přijmout Boha Otce. Já vás i nadále povedu. Zvláštním způsobem vás prosím, abyste nesoudili vaše pastýře. Děti moje, zapomínáte snad, že je povolal Bůh Otec? Modlete se! Děkuji vám.

Medžugorje 2. října 2011

Obracím se s naléhavou výzvou ke světu

19. září 1846 sdělila Panna Maria Melanii v La Salettě toto poselství:

„Obracím se s naléhavou výzvou ke světu! Volám pravé učedníky Boha, který žije a vládne v nebi. Volám opravdové následovníky vtěleného Krista, jediného pravého Vykupitele lidstva. Volám své děti, svoje pravé zbožné děti, ty, které se mi odevzdaly, abych je vedla ke svému božskému Synu... Volám apoštoly posledních časů, věrné učedníky Kristovy, kteří vedou život v pohrdání světem, v chudobě a pokoře, v sebezapření a v mlčení, v modlitbě a umrtvování, v čistotě a ve sjednocení Bohem, v utrpení a skrytosti před světem.

Nadešla doba, aby vystoupili a naplnili svět světlem.

Jděte a ukažte se jako moje milované děti. Jsem s vámi a ve vás, dokud vaše víra je světlo, které září v těchto dnech soužení. Vaše horlivost ať ve vás vzbudí touhu po Kristově cti a slávě!“

Svatá Panna říkala všechna tato slova, ať už to byla tajemství nebo pravidla, a přitom byl odhalen hustý závoj a před mým zrakem a duchem byly stále blíže a blíže odhalovány události. Předemnou se otevřela velká šíře: viděla jsem události, změny na zemi a slávu nezměnitelného Boha, viděla jsem svatou Pannu, která se snesla a mluvila se dvěma pastýři. (...)

Jsou lidé, kteří by byli raději, kdyby svatá Panna tolik nehovořila. Škoda, že jsou tak úzkoprsí vůči chudé pastýřce, která si z celého srdce přeje, aby celý svět spatřil a uslyšel, co viděla a slyšela během jedné půlhodiny, pak by se jistě všichni obrátili...

A tito lidé, kteří říkají, že Panna Maria tolik nemluví, by pochopili lépe, než mohou porozumět ze všech knih, jaké vůbec jsou, že slova nebes nejsou pouhá slova: protože oso-

ba, která jim naslouchá, nezůstává pouze u sdělení a u slov, protože každé slovo se rozvíjí a v tom okamžiku se objevuje dění budoucnosti a oko vidí tisíckrát a mnohotisíckrát více věcí, než ucho slyší.

Člověk je vyzdvížen na místo, které není nebe, a snad ani své místo nemění, ale vidí a sly-

ší všechno, rozumí, aniž by mluvil, a zcela zapomíná na sebe. A aniž by chtěl, vstupuje do smyslu toho, co se mu nabízí, to znamená, je-li tento obsah smutný, pak je smutný, je-li radostný, pak nachází radost. Vidí, jak se šíří spiknutí, vidí krále země, kteří mají každý více než jednoho anděla strážce, vidí, jak jednájí, vítězí a prohrávají, vidí horlivost jedněch a ctižádost druhých atd., atd. A to všechno skrze jedno slovo, které vychází ze rtů té, před níž se třese peklo, svatě Panny Marie.

Ano, kdyby tito lidé jedinkrát spatřili někoho z ráje, pak by už

netvrdili, že zjevení, které k nim hovoří, to všechno nemohlo říct, právě naopak, hlásali by, že nejsou schopni vypovědět vše, co nyní vědí.

Moje nevědomost je velká, ale kdybych byla nejvzdělanější spisovatelkou, nedokázala bych popsat nebeské věci, protože i řeč velkých učenců nedosahuje ani stínu té řeči, která se používá v nebi. Řeč nebe je hnutí duše, touha duše, vzlet duše. A živé oči duše si navzájem rozumějí. Proto si myslím, že kdybychom se zde na zemi pokoušeli to vysvětlit, nedokázali bychom to. A abychom o těchto věcech mohli mluvit, museli bychom, a především já, nepatrné zrunko prachu, ještě jednou se narodit. Milovat Boha z celého srdce: to je naše věda a naše bohatství. Musíme být šíleni láskou k tomu, který byl v lásce První, šílení láskou k nám lidem. (...)

Zjišťuji, že je to velice těžké předat něco z toho, co je nesrovnatelné, když např. chci vysvětlit, co se při zjevení svatě Panny stalo: slyšela jsem její slova. Viděla jsem účinek jejích slov, viděla jsem celý svět, viděla jsem oko Věčného; byl to obraz v pohybu, viděla jsem krev těch, kteří byli zabiti, a krev mučedníků; ale láska této něžné Paní se šířila na mne, zaujala místo všeho ostatního, roztavila mě, nemohla jsem přemýšlet, nebyla jsem schopna učinit úvahu, ó, jakého jsem nabyla poznání, mluvila jsem, ale nikoliv slovy, a když dobrotivá Paní vykročila, nemusela mě pobízet, abych ji následovala, nikoliv, neměla jsem vědomí své existence, nevěděla jsem, že mám nohy k chůzi, ale byla jsem přitahována, byla jsem jako přišita k této okouzující kráse: Marii!

Říkám, kdybych to všechno chtěla vysvětlit, nikdy, nikdy by se mi nepodařilo popsat skutečnost...

Z R. Laurentin, M. Corteville: „Découverte du secret de La Salette“. Fayard 2002
Překlad -lš-

V La Salettě se Panna Maria zjevila dětem jako „Plačící Madona“

PROTESTANTI KRITIZUJÍ SVOU CÍRKEV

Evangelický teolog Bernhard Keiser kritizoval vnitrocírkevní ustanovení o farní službě, které povoluje, aby úřad zastávaly i osoby, které žijí veřejně v homosexuálním svazku. Je to nejen proti Bibli, ale je to veřejný hřích. Mnoho věřících si klade otázku, zda kvůli mravnímu úpadku své církve mají vůbec zůstat jejími příslušníky. Jasná slova papeže Benedikta XVI. při jeho poslední návštěvě se setkala na mnoha místech s velkým porozuměním evangeliků.

Kath-net

KONTRASTY NEJBOHATŠÍ ZEMĚ

Předseda americké biskupské konference Timothy M. Dolan žádá všechny kněze, aby ve svých kázáních věnovali více pozornosti problémům chudoby a velkých sociálních nesrovnalostí. Zdůrazňuje ve svém listě, jak důležité je vzdělání pro chudé a nezaměstnané. Každé čtvrté dítě v USA vyrůstá v podmínkách bíd.

-rv-

Obrácení vykoupené krví

Když byl v roce 1947 seminarista Pierino Galeone z jižní Itálie na přímluvu P. Pia uzdraven, strávil jako jeho duchovní syn mnoho času v jeho bezprostřední blízkosti. O těchto zážitcích vypovídal při diecézním procesu blahorečení P. Pia v roce 1986. V roce 2010 u příležitosti 100. výročí kněžského svěcení P. Pia a 60. výročí svého kněžského svěcení uveřejnil Pierino Galeone všechny své vzpomínky na P. Pia v knize *P. Pio, můj otec*. Je zde uveden i zážitek obrácení, který výrazně poukazuje na to, jak hluboce byl P. Pio spojen se svým Vykupitelem, s nímž byl mysticky spoluukřížovaný.

Svobodný zednář Del Fante

Pierino Galeone píše:

„Potkali jsme se v hotelu, předtím jsme se vůbec neznali. On první přerušil mlčení a představil se: »Jsem právník Alberto Del Fante z Bologne, bývalý svobodný zednář třicátého třetího stupně, teprve nedávno obrácený díky P. Piovi.«

Bez jakýchkoliv otázek sám vyslovil vděčnost P. Piovi, který mu vrátil víru. Radoval se, že mohl začít nový život a věnovat ho P. Piovi ve službě bližním. Vyprávěl:

»Moje žena onemocněla rakovinou a vypadalo to tak, že brzy zemře. Už nebyla žádná naděje. Jedná známá jí vyprávěla o P. Piovi, pokorném fráteru kapucínovi v San Giovanni Rotondo, že uzdravil mnoho nemocných, kteří se vrátili domů zdraví. Stál jsem u jejího lůžka, když mě se slzami v očích úpěnlivě prosila, abych šel k P. Piovi a vyprosil jí uzdravení. Věděla o tom, že jsem svobodný zednář a velký nepřítel Církve. K její prosbě jsem byl nejdříve neoblomný, a dokonce jsem si z toho tropil posměch. Věda je bezmocná, a ten ubohý řeholní bratr nemůže udělat už vůbec nic, pomyslel jsem si. Když jsem ji však viděl v politováníhodném stavu, jak pláče, chtěl jsem jejímu přání vyhovět a řekl jsem: „Dobře, jdu. Ne proto, že tomu věřím, ale abych zkusil svoje štěstí v loterii.“

Následující den jsem cestoval a večer jsem dorazil do San Giovanni Rotondo. Na druhý den jsem se účastnil dlouhé mše

P. Pierino Galeone

a po ní jsem se postavil do řady čekajících na zpověď. Když jsem přišel na řadu, neklekl jsem si, ale zůstal jsem před P. Piem stát a prosil ho o krátký rozhovor. P. Pio podrážděně zvolal: „Mladý muži, nemarněte můj čas! Proč jste sem přišel? Abyste zkusil svoje štěstí v loterii? Jestli se chcete vyzpovídat, tak si klekněte, jinak mě nechejte vyzpovídat tyto ubohé lidi, kteří už dlouho čekají.“ Když P. Pio opakoval moje vlastní slova, jako by mě zasáhl blesk. Ohromen jeho přísností jsem si automaticky klekl. Byl jsem zcela nepřipravený a nevyšlo ze mne jediné slovo. Ještě méně jsem si dokázal vzpomenut na své hříchy, kterých jsem si vlastně ani nebyl vědom. Jakmile jsem si

klekl, P. Pio změnil tón, byl mírný a otcovský. Kladl mi otázky a tak postupně odhalil všechny hříchy mého uplynulého života.

A těch hříchů, které jsem spáchal, bylo nesmírně mnoho. Se sklopenou hlavou jsem poslouchal otázky a na každou jsem odpovídal „ano“. Současně nadšený a dojatý jsem žasl stále více a více. Nakonec se mě P. Pio zeptal: „Už nemáš žádný hřích, který bys chtěl vyznat?“ Odpověděl jsem: „Ne.“ Byl jsem přesvědčen o tom, že mi pomohl vyznat všechny moje hříchy, a když jsem tak poznal celý svůj život, neměl jsem se už dále z čeho zpovídat.

„Nestydíš se?“ začal s nečekanou přísností. „Ta mladá žena, které jsi nedávno poručil odcestovat do Ameriky, porodila syna. Toto stvoření je tvoje tělo a tvoje krev. A ty, krkavčí otče, jsi nechal matku a dítě napospas všem těžkostem!“ To bylo všechno pravda. Neodpověděl jsem. Rozplakal jsem se. Už jsem se neovládal. Jak jsem tak sehnutý plakal na klekátku a tvář si zakrýval dlaní, P. Pio mi něžně položil ruku na rameno, přiblížil se ke mně a zašeptal: „Můj synu, stál jsi mě moji předrahou krev.“

Při těch slovech jsem cítil, jako by mi ostrá čepel rozřezala srdce na dvě části. Byl jsem sklí-

San Giovanni Rotondo (historická fotografie)

Poselství Královně míru

Drahé děti! Zvu vás, aby tento čas byl pro vás všechny časem svědectví. Vy, kteří žijete v Boží lásce a zakusili jste jeho dary, dávejte o nich svědectví svými slovy i životem, aby byly druhým radostí a povzbuzením ve víře. Já jsem s vámi a neustále se před Bohem přimlouvám za vás všechny, aby vaše víra byla živá a radostná a v Boží lásce. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!

Medžugorje 25. září 2011

čený a stále jsem plakal. Občas jsem zvedl svoji uplakanou tvář a opakoval: „Otče, odpuštění, odpuštění, odpuštění!“ P. Pio, který mě už svou rukou objal, přitiskl mě ještě silněji k sobě a začal plakat spolu se mnou. Tehdy naplnil moji duši nádherný, sladký pokoj.

Náhle jsem pocítil, jak se nepopsatelná bolest proměnila v neuvěřitelnou radost. „Otče,“ řekl jsem, „patřím vám. Dělejte se mnou, co chcete.“ Utřel si slzy a zašeptal mi: „Pomáhej mi pomáhat druhým.“ Potom dodal: „Pozdrav ode mne svoji ženu.“ Když jsem přišel domů, byla uzdravená.“

„Stál jsi mne moji předrahou krev.“

Tato silná slova pošeptal do ucha Albertu Del Fante během svaté zpovědi plačící P. Pio. Alberto Del Fante však tato slova nepochopil v celé jejich hloubce. Bezpochyby to však byl sám Ježíš, který mu je řekl prostřednictvím prostého kapucína.

Protože nikdo jiný než náš Vykupitel neprolil jednou provždy za nás svou předrahou krev „na odpuštění hříchů“, jak se to modlí kněz při každé mši svaté. A nikdo jiný, jen sám Vykupitel nám rozdává tyto poklady svých milostí jako dar prostřednictvím kněze ve svaté zpovědi.

Zároveň však můžeme tato slova v přeneseném významu

aplikovat i na P. Pia, který měl díky svým stigmatům účast na Ježíšově umučení, a tak skutečně proléval svou krev za obrácení Alberta Del Fante a za všechny svoje duchovní děti, kterých bylo 14 milionů.

Noční košile, kterou nosil P. Pio, je celá pokryta krvavými skvrnami

Na jeho pohřbu řekl jeho duchovní syn, fyzik a politik, profesor Enrico Medi, jehož proces blahorečení nedávno začal:

Zdá se mi, že v celých dějinách Církve neexistuje světec, od kterého by byl Pán žádal tolik krve jako od P. Pia, aby tak naplnil svoje záchranné a posvěcující poslání.

P. Pio napsal jednou svému zpovědníkovi: *Představ si ta muka, která jsem přitom vytrpěl a která přitom neustále pocítuji, skoro po všechny dny. Rána srdce mi neustále krváčí, hlavně od čtvrtka večera až do soboty. Když P. Pio vroucně prosil Pána, aby tyto vnější rány umučení nebylo vidět a aby mu ponechal jen bolest, dostal od Ježíše odpověď: Budeš je mít 50 let a potom půjdeš se mnou.*

Tyto velmi bolestivé rány skutečně zůstaly nezměněné a otevřené celé půlstoletí od roku 1918 do roku 1968. Nikdy se nezacelily, naopak, stále z nich prosakovala čerstvá krev. Teprve v posledních měsících se tok krve postupně zmírnil. A když P. Pio v noci z 22. na 23. září 1968 zemřel, jeho spolubratři zjistili, že stigmata, která nosil 50 let, zmizela a nezůstaly po nich ani jizvy.

*Vítazstvo srdca 80/2011
Překlad -lš-*

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (12)

**PLÁČ
NENÍ PROJEVEM
SLABOSTI**

30. září 1975

Můj synu, Já pláču, a ne jednou, jak si někdo myslí. Plakal jsem, když jsem rozjímal nad Městem, předmětem mé lásky. Moje slzy byly vnitřní bolest mého Srdce, kterou jsem již nemohl vydržet, a která vystoupila na povrch.

Neplakal jsem proto ze slabosti, ale protože jsem viděl rány, které postihnou moje milované město, z rozhodnutí určeného Boží spravedlností.

Jak jsou hloupí ti, kteří si myslí, že se mohou s tvrdošíjnou zapřutostí vysmívat Bohu, nebo když si jiní myslí, že mohou pokračovat ve svých hříších, a spoléhají na Boží milosrdenství.

Zapomínají, jak jsem již řekl, že v Bohu jsou milosrdenství a spravedlnost jedna nerozdělitelná věc.

Můj synu, Já jsem neplakal jen jednou nad milovaným zvoleným Městem, plakal jsem mnohokrát nad troskami tolika milovaných duší, pro které jsem neváhal obětovat se jako smírná oběť na Kalvárii a na oltářích.

Plakal jsem pro Jidáše, jak již víš, ani ne tak pro zradu spáchanou na Mně, jako spíše nad zkárou jeho duše, pyšné, smyslné a nekající.

Jidáš vzdoroval mojí lásce, každému podnětu mé milosti. Byl by postačil prostý úkon lítosti, a byl bych ho s radostí spasil.

Toho si musí být dobře vědomi stonásobní Jidáš dnešní doby a musí o tom uvažovat mnozí moji synové, kteří se Mi zpěčují a odmítají Mě.

Nepláču proto ze slabosti, ale z mého smrtelně zraněného Srdce přetéká bolest nad záhubou tolika duší, z nichž mnohé jsou Mi zasvěceny.

**Také moje
Maminka pláče**

Také moje Maminka pláče, nejsilnější a nejodvážnější ze všech matek lidstva. Prolévala hořké slzy v dávných i nedávných dobách pro naprostou necitelnost mnohých mých kněží a věřících.

Ona dobře zná těžkou kříži, jakou trpí moje Církev a celý svět, hluší ke každé výzvě mého milosrdného Srdce, zahalení do strašných temnot.

Ať se nesmějí synové hříchu, jen ať se nesmějí: Boží meč visí nad jejich hlavou.

Můj synu, co jsem mohl více učinit pro svoji milovanou Církev? Proto jsem řekl: „Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, které jsem poslal, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, jako kvočna shromažďuje kuřátka pod svá křídla, a nechtěl jsi! Zanechá se vám váš dům pustý a nezůstane v něm kámen na kameni.“

Zasej semeno

Je snad moje Církev, jsou města a národy lepší než Jeruzalém? Ale co jsem mohl udělat, a neudělal jsem pro vaši spásu?

Jeruzalém Mě odmítl, Jeruzalém Mě odsoudil; nechybělo dobrých, kteří vyslechli má slova, stejně jako nechybí ani dnes.

Města a národy ponořené do odporného pohanství Mě odmítají, obnovují podlé odsouzení. Můj synu, zásah božské Spravedlnosti bude neúprosný a nezadržitelný.

Předej toto poselství svým spolubratřím a nedbej na jejich reakce, které mohou vzniknout.

Jako dobrý rozséváč rozhazuj semeno, a pokud z něho aspoň zrníčko spadne do dobré půdy, nebude tvoje práce a tvoje utpení marné.

Žehnám ti, můj synu, miluj Mne!

BŮH DÁRCEM VŠEHO
1. října 1975

Pane, předal jsem tvé poselství „Účast Panny Marie na tajemství Kříže“ některým osobám. Působilo jim potíže uvěřit tomu, co je v něm řečeno o přítomnosti Panny Marie v oběti mše svaté, v oběti, ve které ona ve spojení s Tebou přináší sama sebe Otcí.

Z toho vidíš, můj synu, že ani dobří ještě nepochopili takřka podstatu křesťanství. Můžeš si představit, co mohou vědět ti ostatní, kteří se ti zdají méně dobří...

V předcházejících poselstvích se několikrát potvrzuje, že Já jsem Láska a že v přikázání lásky spočívá celý Zákon i proroci. Ale povaha lásky spočívá v tom, že se projevuje darováním a sebedarováním.

Já, Bůh, jsem vám dal všechno a celý jsem se daroval vám. Já, Bůh, jsem vám dal život, Já, Bůh, jsem vám dal vykoupení.

Dal jsem vám celý svět, dal jsem vám zemi, i to, co je nekoněčné, vše stvořené. Nebylo na tom dost, že jsem vám daroval všechno, celé své dílo stvoření, chtěl jsem vám darovat sebe sama: Mne, Stvořitele, Pána všech a všeho, Mne, Boha všemohoucího, všudypřítomného, vševědoucího.

Daruji se vám ustavičně v tajemství Kříže, které se reálně zpřítomňuje, ustavičně stravuje a obnovuje v tajemství mše svaté.

Žij ze Mne

Láska svou přirozeností tíhne k jednotě, podle přirozeného i nadpřirozeného zákona. Já, všemohoucí Bůh, mohu všechno: mohu splatit horoucí touhu po lásce tím, že se vám vnitřně daruji, abych byl s vámi jedna věc, jako jsem Jeden s Otcem a Duchem Svatým. Jsme Tři i Jeden právě pro tento zákon lásky.

Po Mně tvorem, ve kterém je láska bez mezí, je moje Matka, vrcholné dílo Nejsvětější Trojice. Ona, která je ke Mně přidružená

KORUNKA KE SVATÝM RANÁM PODLE SESTRY MARIE MARTY CHAMBONOVÉ

K modlitbě se používá běžný růženec

v tajemství Vtělení a tajemství Kříže, nemohla nebýt se Mnou v tajemství mše svaté, které je stejné tajemství jako tajemství Kříže, i když nekrvavé.

Synu, jestliže Mě láska přivedla k tomu, abych se s vámi spojil v eucharistickém tajemství, tím více Mě vede k tomu, abych se spojil se svou Matkou v nejdokonalější jednotě, jedinečné v celých lidských dějinách. Potvrzují, že ona žije ze Mne, z mé božské přirozenosti, tak jako Já žiji z její, z její přirozenosti lidské.

Je proto logické, že kde jsem Já, tam je i ona, je to naprosto nezbytné podle přirozenosti lásky. Moje Matka nejen přijala oběť Kříže skutečněnou v daném historickém okamžiku, ona přijala oběť Kříže v její rozprostřenosti v čase.

Její láska by nebyla dokonalá, kdyby tomu tak nebylo: proto je její přítomnost ve mši svaté zcela reálná, tak jako byla na Kalvárii: obětuje se skutečně Otci ve stejné oběti se Mnou, kterou Já přináším.

Její „fiat“ je stejně reálné na Kalvárii i na oltáři, a to za odpuštění vašich hříchů: kdyby tomu tak nebylo, nebyla by Spoluvykupitelkou.

Byla, je a bude Spoluvykupitelkou v dokonalém společenství se Mnou, tak jako Já budu ve společenství s vámi na věčnosti: nyní spojení skrze tajemství víry pro toho, kdo v ně věří a kdo z něho žije, na věčnosti ve společenství dokonalém, ve vzájemném a výměnném sebedarování mém a vašem ve slávě ráje.

Vezmi svůj kříž

Můj synu, proč mnoho křesťanů a také mnoho kněží nechce prohloubit živou víru v tyto vznesené božské skutečnosti?

Jsou příliš roztržiti, než aby to udělali, jsou příliš zaneprázdněni maličkými věcmi, pomíjejíci každodenními příhodami. Kdyby to udělali, jaká by to byla záře světla nad temnotami, které zahalují duše, rodiny, národy i moji Církev!

Úvodní modlitby:

Ve jménu Otce i Syna i Duha Svatého.

Bože, shlédni a pomoz. Pane, na pomoc mi pospěš.

Sláva Otci...

Věřím v Boha...

Ježíši, božský Vykupiteli, měj slitování s námi a s celým světem. Amen.

Svatý Bože, svatý silný, svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem. Amen.

Milost a milosrdenství, můj Bože, pokrýj nás v přítomných nebezpečích svou nejdražší krví. Amen.

Věčný Otče, prokaž nám milosrdenství pro krev Ježíše Krista, svého jediného Syna, úpěnlivě tě prosíme, buď k nám milosrdný. Amen.

Na velkých zrnech růžence:

Věčný Otče, obětuji ti Rány našeho Pána Ježíše Krista na uzdravení ran našich duší.

Na malých zrnech: Ježíši, odpuštění a milosrdenství pro zásluhy tvých svatých Ran.

Na závěr se třikrát opakuje:

Věčný Otče, obětuji ti Rány našeho Pána Ježíše Krista za uzdravení ran našich duší.

Třináct zaslibení, která sdělil náš Pán sestře Marii Martě Chambonové pro ty, kteří se modlí tuto korunku:

1. Vyslyším všechno, o co prosí se vzýváním mých svatých Ran. Je třeba šířit jejich úctu.

2. Tato modlitba opravdu nepochází ze země, ale z nebe... a může obdržet všechno.

3. Moje svaté Rány podpírají svět... Žádej Mě, abys vytrvale milovala, protože jsou zdrojem všech milostí. Je třeba je vzývat často, přivádět k nim bližní a vtisknout tuto úctu duším.

4. Když musíte snášet nějaké utrpení, vložte je pohotově do mých svatých Ran, a budou oslabena.

5. U lůžka nemocných je třeba často opakovat: „Můj Ježíši, odpuštění a milosrdenství pro tvé svaté Rány.“ Tato modlitba uzdravuje duši i tělo.

Jakému dešti milostí by dali vytrysknout z mého otevřeného Srdce! Kolik duší by bylo vytrženo peklu, jakou radost by to darovalo mému milosrdnému Srdci, tak krutě trýzněnému!

Jestliže ani tzv. dobří nejsou s to pochopit nic nebo skoro nic ze svého tak dojemného stvoření a vykoupění, jestliže mnozí ze samotných mých kněží pokládají za maličkost záranky mé lásky (a jsou na hony vzdáleni, aby je prožívali, oni, moji služebníci a rozdatelé mého vykoupění), jestliže zasvěcené duše, řeholníci a řeholnice, nejednou propadli materialistické koncepci života, žijí jen v povrchní a formalistické zbožnosti, můžeš si představit, jaký je stav zdraví mého mystického Těla.

Přišel jsem, abych přinesl na zem oheň; je třeba, aby tento oheň plál v duších. Ale k tomu není alternativ: je jen jedna ces-

ta pro všechny, a zvláště pro zasvěcené duše. Kdo chce za Mnou přijít, zapři sám sebe a vezmi na sebe svůj kříž. Ráj na zemi jsem nikomu neslibil.

Je nutné, abyste byli přesvědčeni, že život na zemi je zkouška; zkoušku je možno překonat jen tím, že jdete za Mnou. Synu, kdo se zatvrzele uzavírá mé lásce, probudí se tvrdostí božské Spravedlnosti.

Sv. Terezie od Dítěte Ježíše

Dnes je svátek maličké a veliké duše: Terezičky od Ježíška. Touto duší by se měli inspirovat kněží a všechny zasvěcené duše.

Jaké je tajemství jejího rychlého, závrtného výstupu k vrcholům svatosti a dokonalosti?

Její pokorné, prosté, vytrvalé citlivé odpovědi na každý podnět mé milosti.

V základu je pokora: „Děkuji ti, Otče, že jsi tyto věci skryl před

6. Hříšník, který řekne: „Věčný Otče, obětuji Rány našeho Pána Ježíše Krista na uzdravení ran našich duší“, obdrží obrácení. Moje Rány zahojí vaše rány.

7. Duše, která vyzývá mé svaté Rány, nezahyne. Rány jí dají pravý život.

8. Při každém slovu, které pronesete v korunce Milosrdenství, sešlu kapku své Krve na duši hříšníka.

9. Duši, která uctívala mé svaté Rány a obětovala je věčnému Otci za duše v očištění, bude při smrti doprovázet nejsvětější Panna a andělé a můj Otec, zářící slávou, jí udělí korunu.

10. Svaté Rány jsou poklad pokladů pro duše v očištění.

11. Úcta k mým svatým Ranám je lékem pro tuto dobu nepravosti.

12. Z mých Ran vycházejí plody svatosti. V rozjímání o nich naleznete vždy novou stravu pro lásku.

13. Moje dcero, když ponoříš všechno své jednání do mých svatých Ran, nabudou na ceně, vaše nejmenší úkony pokryté mou Krví uspokojí mé Srdce.

Pramen: Preghiere per la famiglia
Překlad -lš-

velkými a moudrými této země a zjevil je maličkým, prostým.“ „Jestliže nebudete prostí jako tito maličci, nevejdete do nebeského království.“

Terezička pro svou pokoru a pro svou velkodušnost zasloužila stát se pokladnicí tajemství mého milosrdného Srdce; ona vyznačila všem zasvěceným duším novou cestu.

Vykročila na tuto cestu a vyznačila trasu a rychle dosáhla vrcholu Svaté Hory.

Mýlí se ti, kteří ji označují za křehkého svatouška a přiřazují ji ke slabým duším. Terezie byla hrdinsky silná ve své lásce ke Mně, takže nedovolila nic ani sobě, tím méně světu nebo Satanovi.

Bohužel, je málo duší, o kterých je možno říct totéž. Můj synu, žehnám ti. Miluj Mne!

(Pokračování)
Překlad -lš-

Prozřetelnost – velké tajemství

Bůh je absolutně svrchovaný.

Rozum to nemůže pochopit, ale světci tomu věřili.

Je možno uvést do souladu řádění tsunami, pronásledování v teroristických režimech, narození postižených dětí s působením všemohoucího a dobrotivého Boha? Církev to jednoznačně učí a P. Pierre Descouvemont se nám to v následujícím rozhovoru snaží vysvětlit. Otázky mu klade Luc Adrian z Famille Chrétienne.

Co vás přimělo psát o Prozřetelnosti?

Je to jedno z tajemství křesťanské víry, které především dnes mnohé lidi mate. Všemohoucí Bůh přece nemůže připustit vyhlazovací tábor v Osvětimi, genocidy, strašné války v posledních staletích!

Po Osvětimi se dá opravdu těžko pochopit, že všechno je milost...

Tak to ovšem není možné říct. Když mluvíme s někým, kdo byl traumatizován svými zážitky, není možné mu představit Prozřetelnost silnými slovy. Tady je třeba naslouchat a dovolit mu, aby vyslovil své pobouření, vždyť své „Proč jen!“ křičel Ježíš ke svému Otci: „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mě opustil?“

Řekla nám Bible něco o tajemství zla?

Samozřejmě – i když dnes patří k dobrému tónu říkat, že Bůh se spokojuje s tím, že nám pomáhá, ale mnoha katastrofám, které se dějí na naší planetě, bezmocně přihlíží. Všechny hereze mají svůj původ tam, kde kazatelé zastávají názor: „Dnes už není možné říct, že...“ „Dnes už není možno věřit tak, jak je řečeno v Krédu: Věřím v Boha, Otce všemohoucího...“ Lidé dávají přednost tomu, že věří v Otce, jehož láska je všemohoucí, v Boha, který mlčí a nezasahuje, když jeho milovaný Syn trpí a umírá na kříži. Když řekneme, že Bůh přenechává světu, aby s jeho dětmi jednal dobrotivě, nebo je zničil a rozhodl se, že až na určité výjimky nebude do běhu dějin zasahovat, jeví se všu-

dypřítomnost zla poněkud méně skandální.

Vy sdílíte tento názor?

Mnoho herezí je vedeno velikorysou snahou nešokovat. Ale tento pohled je falešný – to není můj osobní názor. Prozřetelnost hlásá celé Písmo svaté. Světci je prožívali a prožívají a církev mu věnovala několik článků ve Světovém katechismu.

Hlásá je celé Písmo?

Již ve Starém zákoně Bůh zjevuje, že žárlivě bdí nade vším a osudy národů jsou v jeho rukou. Písmo nečiní Boha odpovědným za zlo, které působí Satan a hříšníci, vysvětluje jasně, kdo je tajemným způsobem jeho původcem.

A v Novém zákoně?

Velké slovo, které shrnuje toto tajemství – bylo to velkou pomocí pro miliardy křesťanů – vyslovil svatý Pavel: *Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému* (Řím 8,28), jed-

na z nejvíce pobuřujících vět Písma – spolu s naléhavou prosbou Ježíše v zahradě Getsemanské: *Otče, ne má, ale tvá vůle se staň*. (Lk 22,42) Ježíš vidí Boží vůli, která se týká jeho utrpení, a prosí Otce, aby ho učinil ochotným přijmout utrpení, které mu připravila zloba lidí a vražedná vůle knížete temnot. Pomyslete také na první kázání v církvi vůbec, v němž Petr o Letnicích zcela bez obalu říká lidem v Jeruzalémě: *On byl vydán, jak to Bůh předem rozhodl a předpověděl, a vy jste ho rukama bezbožníků přibíli na kříž a zabili*. (Sk 2,23) A první katecheze Zmrtvýchvstalého učedníkům cestou do Emauz: *Copak to nemusel Mesiáš vytrpět...?* (Lk 24,26) Bylo to předem rozhodnuto: Syn člověka musel trpět.

Zdůrazňujete silně víru světců v Prozřetelnost.

Nabízím 20 000 € tomu, kdo jmenuje jednoho světce, který nevěřil v Prozřetelnost! Ať už je to Frederik Ozanam, nebo Ber-

P. Pierre Descouvemont

nadeta Soubirous se svou nemocí, Jan z Kříže se zraněními, která mu způsobili bližní, Vincenc z Pauly s utrpenými nespravedlnostmi, Don Bosco s pronásledováními... všichni bez výjimky a bez váhání věřili tomu, že Bůh má své důvody, proč připouští tyto zkoušky v jejich životě anebo určité katastrofy ve světě. Tak třeba Tomáš Morus krátce před svou popravou těší svou dceru: „Nic se neděje bez vůle Boží. Ale všechno, ať se nám to zdá jakkoliv špatné, je to nejlepší z nejlepšího.“ Nebo svatá Kateřina Sienská, která těm, kteří se hněvali a bouřili kvůli tomu, co je potkalo, říká: „Všechno má svůj vznik v lásce, všechno je zaměřeno ke spáse člověka. Bůh působí jen v tomto záměru.“ Madeleine Delbrél (ještě nebyla svatořečena) konstatuje, že bychom měli před každým dnem pokleknout, protože Bůh ho takový pro nás od věčnosti připravil (...), což jinak znamená totéž, co u Terezie z Lisieux „všechno je milost“.

Má Bůh důvody, které rozum nezna?

Zajisté. Svátí se nepokoušejí přijít na Boží spády, neboť jeho záměry jsou neprobadatelné. *Moje myšlenky nejsou vaše myšlenky a vaše cesty nejsou moje cesty*. (Iz 55,8) Svatý farář arský neúnavně říkal svým farníkům: „Nepotřebujeme se ptát, odkud kříže přicházejí: vždy od Boha. Ať už je to otec, matka, manžel nebo bratr, farář nebo kaplan, vždy je to Bůh, který nám umožňuje, abychom mu doká-

UČEBNICE UČÍ NENÁVISTI

Turecké učebnice ve školách mluví o křesťanech jako o nepřátelích státu. Říká o nich, že odešli z hospodářských důvodů na Západ a nyní se stali nástrojem politických a náboženských zájmů Západu. Syrská pravoslavná církev protestuje proti takové propagandě, která prohlubuje nepřátelství vůči křesťanské menšině v Turecku.

Kath-net

ZÁCHRANA KOSTELŮ

Rozhodnutí demolovat 5 katolických kostelů v Orisse (Indie) bylo zrušeno po rozhovorech mezi delegací křesťanských zástupců a místní správou. Od roku 2008 je Orissa dějištěm velkého protikřesťanského násilí. Křesťané dále zdůrazňují nárok na obnovu 230 kostelů, které byly při pogromech zničeny.

-fides-

zali naši lásku.“ Zkuste to dnes kázat, a prohlásí vás za kazatele z dávnověku.

Bůh přece nemůže chtít, aby na svět přicházely tsunami, genocida a postižené děti...

Ne, Bůh nemůže chtít zlo. Bůh má svatou hrůzu před zlem. Ale dopouští je kvůli většímu dobru, které nejsme schopni pochopit.

Je to skutečně zcela matoucí tajemství...

Stejně jako všechna ostatní tajemství naší víry! Jsme vyzýváni, abychom vyznávali zdánlivě protikladné pravdy. První paradox je možno vyjádřit takto: Ve světě jsou události a jednání, které jsou v naprostém protikladu k Boží vůli, protože se jedná buďto o přírodní katastrofy, o utrpení dětí nebo o hříchy, které Bůh zcela odmítá. A přece používá tyto události, aby uskutečnil svůj plán. Využívá svým způsobem zlo, aby tak způsobil dobro. Je „integrováno“ do jeho plánu. Tato jistota dávala světcům nepochopitelné zkušenosti uprostřed zkoušek. To formuloval papež Jan XXIII. v následující večerní modlitbě: „Pane, svět – to je tvoje záležitost. Já jdu spát.“

Druhý paradox není o nic méně udivující: Když někdo určitým způsobem jedná, je to dokonale výsledek jeho svobody. Souvislost mezi svobodou člověka a Boha je krajně tajemná: nejsme rozhodně loutkami v Božích rukou – a přece je to On, kdo řídí svět.

Jak může Bůh působit uvnitř svobody?

To je velké tajemství. Luther si na tom bolestně natloukl nos. (...) Jeho závěrečný požadavek zněl: – Člověk se jen domnívá, že je svobodný, i když jím ve skutečnosti není. Je zcela a naprosto určen Boží vůli. – To pak mělo za následek tezi o předurčení, které se chytili Kalvín a jansenisté. Augustin (...) naopak dospěl k závěru: Bůh tvoří všechno,

Jak navodit náladu proti papeži

Když jsem po dlouhé pěší chůzi se skupinou mládeže dorazila na vigili mládeže s papežem na letišti ve Freiburgu, nechtěla jsem věřit svým uším. Z tribuny znělo do celého prostoru: „... přijímání pro znovusezdané rozvedené ... kdo je pro?“ Mládež může hlasovat. V kornoutech, které nám byly předány při vstupu, byly dvě plastické klobásky, červená a zelená. Červená pro odmítnutí, zelená pro souhlas. Dotazníková akce byla tedy pečlivě připravena.

Zapnula jsem svůj záznamník, protože otevřenou agitaci proti učení církve jako předprogram vigilie s papežem člověk každý den nezažije, zvláště když čte krásná slova arcibiskupa Zollitsche, který je, jak známo, také předsedou biskupské konference: „Z osobních rozhovorů se Svatým otcem vím, ... jak velký má zájem na vašich otázkách o zdařilém životě.“ V odpovědích na tyto otázky existují zřejmě značné rozdíly mezi Svatým otcem a arcibiskupem, když se v této diecézi na otevřené scéně vyvolává manipulaci nálada proti papeži.

Celá akce je v rukou placených funkcionářů „Svazu německé katolické mládeže“.

a přece jsme na 100 % svobodní. (...)

Augustin také prohlásil: „Bůh ze zlého tvoří dobro.“

Ano. A Augustin prohlásil: „Protože všemohoucí Bůh je ve své dobrotě zcela suverénní, nepřipustil by ve svém stvoření nikdy zlo, kdyby neměl moc a dobrotu z tohoto zla učinit něco dobrého.“ Bůh využívá nejen zlo. Posluguje si také ďáblem! To je jedno z největších tajemství víry. Bůh používá Satana ke svým cílům. Že „Satan svým způsobem přispívá k duchovnímu růstu lidí, je velké tajemství,“

Další věty, k nimž mají mladí zaujmout stanovisko, znějí např.:

- Rozhodnutí týkající se místní církve jsou určována centrálně v Římě.
- Ženy mají být svěceny na kněze.
- Můj hlas má v církvi platnost.
- Rozdíl mezi vyznáními nehraje pro mne žádnou roli.
- Prožívaná homosexualita je hřích.
- Ženy mají v církvi málo odpovědnosti.

Moderátoři mají radost, že výsledky dopadly podle očekávání, a mladí se naučili, že o důležitých otázkách v církvi se může „hlasovat“. Takto mají mladí spolupracovat na „novém světě v Kristově duchu“, jak řekl arcibiskup v úvodní řeči?

Jestliže je možno ve Freiburgu za přítomnosti mnoha biskupů provádět bubny a trumpetami protipapežskou agitaci, co můžeme očekávat od procesu dialogu? Má to snad být strategický nástroj, jak obnovit církev?

Ve Freiburgu však papež prohlásil: „Obnova církve se může uskutečnit jen ochotou k obrácení skrze plně obnověnou víru.“

Kath-net

prohlašuje Katechismus katolické církve (395).

Není opravdu snadné poznat vždy Boží plán.

Záleží, jak kdy. Někdy je vidět poměrně snadno, jak vede Bůh události k mému nejlepšímu dobru: lidí na mé cestě; talenty, které jsem obdržel; události, které se staly; obdržené milosti...

Ale většinou tápeme ve tmě...

Ano. Často se zdá, že Bůh je nepřítomný. Není možné to říkat dostatečně často: křesťané nemají speciální brýle, které vidí jako růžové to, co je černé nebo

šedé, ani nemají dalekozrakost, která vidí předem pozdější blazené následky současné nouze. Jen ve víře, v holé víře platí slova Knihy moudrosti: *My a naše slova jsme ve tvé ruce...* (Mdr 7,16) Věřit v Prozřetelnost, když se mi stala nehoda, neznamená namlouvat si, že náleží je to nejlepší, co mě v tomto okamžiku mohlo potkat. Snad jsem vyzván, abych věřil – a už to je nesmírné –, že Bůh uložil mému andělu strážnému, aby této nehodě nezabránil, protože může předvídat dobro z této nehody. A toto dobro spočívá především v tom, že dává růst mé víře v nekonečnou Boží něžnost.

To je ovšem těžké k přijetí!

Ne, to není těžké... Je to nemožné! Bez Boží milosti není možno uvěřit v tajemství božské Prozřetelnosti – a především žít tuto víru ve chvíli zkoušky. Podrobit se Boží vůli vyžaduje velkou dávku Duchu Svatého. Všichni světci pochopili, že Bůh nám nyní dává jen nemožné úkoly. Chce, abychom milovali, a my to nezvládáme. Chce, abychom odpouštěli, a my to neumíme. Chce, abychom se odevzdali jeho vůli, a my toho nejsme schopni. Čím více pokročíme v duchovním životě, tím více poznáváme pravdu Ježíšových slov: *Beze mne nemůžete činit nic.* (Jan 15,5) Ale také: *Neboť u Boha není nic nemožného.* (Lk 1,37) (...)

Není učení o Prozřetelnosti ochromující, když se Bůh stejně o všechno stará?

Věřit v ni nikdy neodvádělo křesťany od toho, aby bojovali proti všemu, co všude lidí vede do záhuby. Proto dávám ve své knize často slovo světcům, kteří bojovali proti lidské bidě. Svatému Vincenci, matce Tereze. Křesťanský postoj je možno shrnout do této formulace: „Musíme jednat tak, jako by všechno záviselo od nás, a modlit se tak, jako by všechno záviselo od Boha.“

VISION 2000 – 5/2011

Překlad -Iš-

Spolu se svým o devět let mladším bratrem jsme vyrůstali v Bogotá, hlavním městě Kolumbie. Moji rodiče byli sice věřící, ale nepraktikující, proto jsem až do svého obrácení pokládal za normální chodit do kostela přesně třikrát v roce: o Vánocích, o Velikonocích a ve výročí úmrtí mé babičky. Tyto tři mše byly skutečně všechno, co mě v mém dětství a mládí spojovalo s Bohem a s církví: tedy prakticky nic. Nezdálo se mi ani, že by mi něco scházelo a – upřímně řečeno – ani jsem na nic takového neměl čas, byl jsem totiž ustavičně v akci.

Můj den naplňovala setkání ve skupině skautů, mládežnické divadlo, přivydělával jsem si jako mladý trenér dětí a ve škole jsem byl zapojen do Červeného kříže jako pomocník. Měl jsem toho plnou hlavu i srdce, přitom fotbalu patřilo první místo, jak je to u Jihoameričana přirozené. Ale moji přátelé neměli na mě vždy ten nejlepší vliv a teď zpětně to vidím a jsem vděčen Panně Marii, že nade mnou v té době držela ochrannou ruku.

V adventě roku 1998 došlo k rozhodujícímu setkání. Měl jsem tehdy 15 let a jednou odpoledne jsem měl za úkol vyzvednout svého bratra ve farnosti Juan Macias, kde nacvičovali vánoční zpěvy. Přišel jsem příliš brzy a čekal jsem v kostele. Najednou na mě zavolal vedoucí sboru a pozval mě: *Pojď, přidej se k nám!* Můj zájem o vánoční písně nebyl sice veliký, ale nechtěl jsem být nezdvořilý. A tak jsem se na těch několik minut k nim přidal a zjistil jsem přitom, že tito chlapi a děvčata byli zcela přirození, vyzařovala z nich radost a byli úplně jiní než moji kamarádi.

Přitahovalo mě to a probouzelo moji zvědavost, až se stalo něco, co jsem si nikdy neuměl představit – moje setkání s touto farností nebylo poslední. Začal jsem pravidelně navštěvovat nácvik a chodil jsem na hodiny

Všechno začalo růžencem

hry na kytaru. Po několika měsících mě moji přátelé „postrčili“ dopředu: pozvali mě na svoje růžencové setkání. I když jsem o modlitbě jako takové a o růženci vůbec neměl potuchy, přijal jsem pozvání. Sám jsem tomu pak nechtěl věřit, že jsem mezi mladými odřikával jeden Zdravas za druhým. Byl to první růženec v mém životě. Jedno děvče mi potom darovalo svůj hezký růženec a já jsem si tuto modlitbu oblíbil. Růženec a s ním Panna Maria se stali mými neodmyslitelnými společníky i v modlitební skupině i na cestě do školy nebo na trénink a já jsem Pannu Marii vni-

Panna Maria Růžencová z Pompejí

mal stále více jako matku. Naplnil mě neznámý pokoj a k údivu své rodiny jsem se stal ochotnějším, laskavějším, i když jsem stále zůstal rebelem, který chtěl jít vždy vlastní cestou.

Postupně jsem se vzdával někdejších aktivit a moji bývalí přátelé se mi ztráceli z dohledu.

SVATÝ OTEC NEJSTARŠÍ ŘEHOLNICI

Benedikt XVI. napsal osobní blahopřání nejstarší řeholnici světa k jejím 104. narozeninám. Sestra Terezita se s ním osobně setkala při SDM v Madridu. Svatý otec ji vyzval, aby byla dále světu světlem víry, naděje a milosrdenství. Sestra Terezita se přes svůj vysoký věk denně účastní společné modlitby kontemplativních řeholnic od 5.30 do 22.00 hod. -cna-

du. O to více jsem se angažoval ve farnosti jako ministrant a jako pomocník při zvukové technice. Vrostl jsem zcela do nového života a přitom růženec, resp. Panna Maria měli hlavní „vinu“ na tom, že jsem se obrátil k Pánu Ježíši. A i když jsem se chtěl stát auditorem a mít mnoho dětí, stále častěji jsem si při růženci kladl otázku: *Co ode mne chce Bůh? Mohl by Ježíš chtít, abych se stal knězem?*

Měl jsem tehdy šestnáct roků a udělal jsem něco, co bylo dříve zcela nemyslitelné: spolu se dvěma přáteli jsem si byl i bez vědomí rodičů prohlédnout kněžský seminář a tak trochu jsem přemýšlel i o františkánech. V Jubilejním roce 2000 přinesl P. Paul Maria na modlitební den do mého rodného města obraz Panny Marie, Matky všech národů. Celá naše modlitební skupina, připravená také svatou zpovědí, se tohoto mariánského svátku účastnila. Během přednášek jsem nabyt důvěry k onomu knězi a otevřel jsem před ním své srdce – svoji touhu žít zcela pro Boha, ale také svoji nejistotu, zda je to opravdu Boží volání. Uklidnil mě a potvrdil mi moje kněžské povolání. Když jsem ho prosil, zda bych směl touto cestou jít v jeho společenství, s radostí mi to dovolil.

Byl to tehdy velmi významný krok, a i když ho rodiče nedokázali pochopit, odešel jsem po skončení školy v roce 2001 do Říma do Rodiny Panny Marie.

Během dalších deseti let noviciátu a studia na Papežské gregoriánské univerzitě mi byl při

Martino Maria Serano během svého kněžského svěcení

všech vnitřních zkouškách průvodcem můj růženec.

Bylo zajímavé, že právě tehdy jsem věrnost růženci pocítoval jako boj. Nikdy proto nezapomenu na radu svého duchovního vůdce, kterou mi dal brzy po příchodu do Říma. Udělal z růžence srdce a řekl mi: *Podívej se na tento růženec a představ si, že jsi v jeho středu jako v srdci Panny Marie. Když se ho budeš věrně modlit, nic tě nebude moci vytrhnout z tohoto srdce ani odloučit od tvého povolání. Modlitba růžence se pro tebe stane ochranným štítem.*

A já jsem vždy znovu sahal po růženci a také Panna Maria uchopila moji ruku a můj život, aby jej po celý ten čas formovala podle Boží vůle. S růžencem a s Pannou Marií začalo moje povolání a v ní a s ní ho chci jako kněz dovršit. Právě proto je na mém primičním obrázku napsáno: *Tutto per Maria!* Všechno skrze Marii!

Jsem velmi vděčný, že v den svěcení jsem mohl poprvé obléci mešní roucho s obrazem Královny posvátného růžence.

Vítazstvo srdca 80/2011
Překlad -lš-

Revolucionář Benedikt

Protiúder: Buď to se bude německá církev držet papežova slova, nebo se ještě více upevní již de facto existující schizma.

Nemůže být o tom pochyb: cesta papeže Benedikta XVI. do Německa byla historickou událostí. To, co papež řekl a udělal, bylo jako rozžhavený kámen, který byl hozen do kalné louže, jež se jen tak tak neuvedla do varu. Kámen byl však tak žhavý, že i v silně zakalené vodě dále zářil. Jde totiž o to, tuto bahnitou tůň očistit, aby nové světlo staronové záře víry, kterou papež hlásá, stalo se středem bytí a nezbytné obnovy. Přirozeně, papežovo slovo neplatí jen církvi v Německu, papež vždy promlouvá ke světové církvi. Jenže v sekularizované zemi nabývá jeho slovo zvláštní příchuti, zvláště když je adresováno církvi, která musí uvnitř bojovat s pokročilou sebesekularizací.

Mímo slova, inspirace a nauku, které bylo možno vnímat, neboť tak byla vyslechnuta a přijata, zvýraznil se během této cesty v crescendo odstup mezi pravdou víry, kterou papež hlásá, a církevní skutečností, která ho obklopovala: počínaje pochybnými „hříčkami na demokracii“ v předprogramu bdění s mládeží ve Freiburgu až ke způsobu přijímání Eucharistie během mše svaté. Rozdíl mezi tím, jak slaví Eucharistii papež, a tím, jak ji slaví všichni ostatní, nemohl více vyniknout, než vynikl právě v těchto dnech.

Je zřejmé, co si myslí Benedikt XVI. o mnohokrát citovaném „procesu dialogu“: totiž vůbec nic. Jeden výraz, který byl v poslední době nejvíce používán, se vůbec nedostal na papežovy rty, a to v zemi, která se až do roku 2015 programově upsal „procesu dialogu“, procesu, který je koncipován podle běžných světských schémat. Proti tomu staví Benedikt XVI. „nerovnou výměnu“ mezi Bohem a člověkem, které děkuje církvi za svůj vznik. A důraz sto-

jí na „nerovnou výměnu“. Papež zdůrazňuje nezbytnost „odsvětšit“ církev jako podmínku pro skutečnou „změnu“, aby nebyla na zpuchřelé dřevo jednoduše nanášena čerstvá barva, aby vznikl dojem „nového“. Jinými slovy: Jde o podstatu, nikoliv o výsledek rafinovaného lavirování, protože „pokud jde o základní motiv změny, tak tím je apoštolské poslání učedníků a samotné Církve“.

„Tohoto poslání si totiž musí být Církev vždy znovu vědoma,“ říká papež ve svém posledním projevu v Konzerthausu ve Freiburgu. Toto poslání „má základ nejdříve v osobní zkušenosti“, projevuje se ve vztazích a „předává dále univerzální poselství“. Ovšem nároky a věcnými tlaky světa je podle Benedikta XVI. toto poselství stále více zatemňováno, vztahy se odcižují a poselství se „relativizuje“. Z toho vyplývá pro Církev naléhavá nutnost vytvořit si odstup od svého okolí a „odsvětšit se“.

K tomu patří neulpět na vnější podobě církve, nýbrž pochopit tajemství Církve a hloubku jejího spojení s Kristem. A to nemůže být předmětem dialogu. Protože, jak zdůraznil papež na olympijském stadionu v Berlíně, pak se Církev jeví pouze jako jedna z mnoha organizací uvnitř demokratické společnosti a podle jejích měřítek a zákonů se posuzuje i tak nesouměřitelná velikost, jakou Církev je. Pak se nedostaví ani žádná radost z příslušnosti k vinnému kmeni „Církve“. Šíří se nespokojenost, rozmrzelost, když někdo při svých povrchních a mylných představách o Církvi nenachází tu svou.

Závěr: Rozlučte se s dialogem. Jinak řečeno: Stavět proces dialogu do čela obnovy církevního života znamená tahat koně za ocas. Není Církve, do-

Armin Schwibach

kud se její členové neobrátní nejdříve k Bohu, aby mu děkovali, že je povolal do své Církve.

Papežova slova ve Freiburgu k Ústřednímu výboru německých katolíků a konečně k celé Církvi v Konzerthausu jsou milníky: teď už není možné vymlouvat se a schovávat se za komise, výbory a dialog. Tak jako Kristus položil jeho Náměstek rozhodující otázku, kterou nelze řešit strukturálně: Milujete Krista? Milujete jeho Církev, jeho mystické Tělo? Benedikt XVI. požaduje vzít vážně nevyhnutelné pohoršení křesťanství, které vyžaduje „najít opravdové odsvětštění a odložit rozhodně světskost z Církve“. To nemá nic společného se zapřením světa, nýbrž týká se to právě svobody křesťanů, aby přes všechny průvodní balast byli schopni autenticky předávat životní sílu křesťanství. To samozřejmě neznamená odtáhnout se od světa, nýbrž právě naopak.

Neexistují žádné taktiky, které by byly schopny opatřit Církvi „platnost“, spíše existuje prostá taktika odložit ji a usilovat o naprostou poctivost, která nevylučuje ani nepotlačuje nic z pravdy o dnešku, ale vnáší do dneška víru právě tím, že ji v celé dychtivosti dnešní doby žije, že z ní vylučuje všechno, co je jen zdánlivá víra, co je vpravdě jen zdánlivé, konvenční a zvykové.

„Benediktova revoluce“ vstoupila do nové výrazné fáze. Papež chce radikálnost, vášnivost a obrácení k původní podstatě víry, neboť jen z této víry roste „zbytek“. Požaduje totální poctivost, která odhaluje všechno relativní

a zapaluje oheň od „pochodně nefalšované víry“. Neboť papeží jde jen o tuto nefalšovanou víru a Boží prvenství v našem světě, neboť toto prvenství není výsledek, ale základ. „Především musíme v našem světě a v našem životě znovu prosadit toto Boží prvenství, neboť je to toto prvenství, které nám ukládá najít znovu pravdu o tom, čím jsme, a právě tím, že poznáme Boží vůli a budeme ji následovat, najdeme své pravé blaho,“ jak řekl Benedikt XVI. v Anconě 11. září.

Benedikt XVI. ukázal v Německu, že je prorokem. Jeho výzvy a pokyny připomínají jeho velkého svatého předchůdce Řehoře VII., jehož reformní dílo přivedlo tehdy strádající církev k novému rozkvětu a svatosti. Můžeme doufat, že revoluční bouře, kterou se Benedikt snaží rozdmýchat, nezůstane vězet v banalitě a ve všednosti.

Pro mnohé by bylo příjemné, kdyby mohli odškrtnout návštěvu německého papeže jako skončenou show a přejít ji jako ukončený obchod. Doufejme, že existuje půda, do které nasákne papežovo slovo jako do suché houby, a dospěje k nové plodnosti. Doufejme, že tato půda bude zúrodnována pastýři a nebude papežem zapomenuta. Benediktovo slovo povolalo „malý zbytek“, aby vykročil a prosadil papežovu nauku v německé církvi „pod Petrem a s Petrem“.

Závěr a odkaz papeže Benedikta XVI. otevírá možnost dospět k pevnému základu víry a učinit ji výchozím bodem pro opravdovou obnovu. Všechno jiné by byla pouhá banalita církve, která se vzdala svého úkolu hlásat „pohoršení Kříže“ a podlehla iluzi stát se atraktivní tím, že se vydává světu a zaprodává pravdu. Buď, anebo: Buď bude německá církev následovat slova papeže, nebo potvrdí již de facto existující schizma. Papežův odkaz je absolutní výzvou, ve které se rozhodne o budoucnosti.

Kath-
nět
Překlad -lš

v Německu. – Měl jsem rovněž možnost setkat se s některými členy muslimského společenství a shodnout se s nimi na důležitosti náboženské svobody pro mírový rozvoj lidstva.

Mše svatá na Olympijském stadionu v Berlíně na závěr prvního dne mé návštěvy byla jednou z velkých liturgických slavností, které mi poskytly možnost modlit se spolu s věřícími a povzbudit je ve víře. Byl jsem velmi potěšen početnou účastí lidí. V tom slavnostním a působivém okamžiku jsme rozjímali nad obrazem evangelia o vinném kmeni a ratolestech, tj. o důležitosti být spojeni s Kristem pro osobní život věřících i pro naši existenci v Církvi, jeho mystickém těle.

V kraji Luthera i svaté Alžběty

Druhá etapa mé návštěvy se konala v Durynsku. Německo a Durynsko zvláště je územím protestantské reformace. Proto jsem od počátku chtěl dát v profilu své cesty zvláštní důraz na ekumenismus a bylo mým silným přáním prožít v Erfurtu ekumenický moment, protože právě v tomto městě vstoupil Luther do komunity augustiniánů a byl vysvěcen na kněze. Proto jsem byl velmi potěšen setkáním se členy Rady evangelické církve v Německu a z ekumenického aktu v bývalém konventu augustiniánů: srdečné setkání, které nás v dialogu a v modlitbě zavedlo hlubším způsobem ke Kristu. Viděli jsme znovu, jak je důležité naše společné svědectví víry v Ježíše Krista v dnešním světě, který často Boha ignoruje a nezajímá se o něho. Je nezbytné naše společné úsilí na cestě k plné jednotě, ale jsme si vždy dobře vědomi, že ani víru, ani tak vytoženou jednotu nemůžeme „udělat“. Víra, kterou si vytvoříme sami, nemá žádnou hodnotu a pravá jednota je spíše dar Pána, který se stále modlil za jednotu svých učedníků. Jen Kristus nám může dát tuto jednotu a budeme vždy více spojeni

v té míře, v jaké se vrátíme k němu a dáme se od něho přetvořit.

Zvláště působivým momentem bylo pro mne slavení mariánských nešpor před svatyní v Etzelsbachu, kde mě přijalo množství poutníků. Již v mládí jsem slýchal o oblasti Eichsfeldu – malém území, které vždy zůstalo katolické i v nejrůznějších historických událostech – o jejich obyvatelích, kteří se odvážně postavili proti diktaturám nacismu a komunismu. Byl jsem proto velmi spokojen, že jsem mohl navštívit Eichsfeld a jeho obyvatele v pouti k záračnému obrazu Bolestné Panny Marie z Etzelsbachu, kde po celá staletí svěřovali své žádosti, starosti, utrpení a přijímali posilu, milosti a požehnání. Jiným způsobem dojemná byla mše slavená na velkolepém dómském náměstí v Erfurtu. Připomněl jsem svaté durynské patrony – svatou Alžbětu, svatého Bonifáce, svatého Kiliána – zářivý příklad věřících, kteří svědčili o evangeliu během totalitních systémů, a vyzval jsem věřící, aby byli světci dneška, platnými Kristovými svědky a přispívali tak k budování naší společnosti. Jsou to totiž vždy právě světci a osoby proniknuté láskou ke Kristu, kteří opravdu přetvářejí svět. Dojemné bylo také krátké setkání s Mons. Hermannem Scheipersem, posledním žijícím německým knězem,

kteří přežil koncentrační tábor v Dachau. V Erfurtu jsem měl příležitost potkat se s některými oběťmi sexuálního zneužití duchovními osobami a vyjádřit jim své politování a blízkost v jejich utrpení.

Víra s mladou tvář

Poslední etapa mé cesty mě zavedla do jihozápadního Německa do arcidiecéze Freiburg. Obyvatelé tohoto města a věřící arcidiecéze a četní poutníci, kteří přišli ze sousedních zemí Švýcarska a Francie a jiných zemí, mi připravili zvláště slavnostní přijetí. Mohl jsem to zakusit také v modlitební vigílii s tisíci mladých. Byl jsem šťasten, když jsem viděl, že víra v mé vlasti má mladou tvář, která je živá a má budoucnost. V sugestivním obřadu světla jsem předal mladým plamen velikonoční svíce. Zopakoval jsem jim, že papež spoléhá na aktivní spolupráci mladých: s Kristovou milostí jsou schopni přinést světu oheň Boží lásky.

Jedinečným momentem bylo setkání se seminaristy v semináři ve Freiburgu. Jako určitou odpověď na dojemný dopis, který mi poslali několik týdnů předem, chtěl jsem ukázat těmto mladým mužům krásu a velikost povolání, které obdrželi od Pána, a nabídnout jim určitou pomoc, jak pokračovat v cestě následování s radostí a hlubokým spoje-

ním s Kristem. V tomto semináři jsem měl také možnost setkat se v bratrské atmosféře s některými představiteli pravoslavné církve a východních pravoslavných církví, k nimž my katolíci pocítujeme blízkost. Právě z této široké pospolitosti vyplývá také společný úkol být kvasem pro obnovu naší společnosti. Přátelským setkáním s představiteli německých katolických laiků jsem uzavřel setkání v semináři.

Velká nedělní eucharistická slavnost na turistickém letišti ve Freiburgu byla dalším vrcholem pastorační návštěvy a příležitostí poděkovat všem, kteří pracují v různých oblastech církevního života, především četným dobrovolným pracovníkům a spolupracovníkům charitativních iniciativ. Oni umožňují mnohostrannou pomoc, kterou německá církev nabízí všeobecné církvi, zvláště v misijních zemích. Připomněl jsem také, že jejich drahocenná služba bude vždy plodná, pokud bude vycházet z živé a autentické víry v jednotě s biskupy, s papežem, v jednotě s celou církví. Konečně před svým návratem jsem hovořil s tisícovkou katolíků angažovaných v církvi a ve společnosti o výzvě být osvobozen od materiální a politické zátěže, abychom byli transparentní před Bohem.

Draží bratři a sestry, tato apoštolská cesta do Německa mi poskytla vhodnou příležitost setkat se s věřícími mé německé vlasti, abych je upevnil ve víře, naději a lásce a sdílel s nimi jejich radost být katolíky. Ale moje poselství bylo adresováno k celému německému národu a bylo výzvou hledět s důvěrou do budoucnosti. Je pravda, že „kde je Bůh, tam je budoucnost“. Děkuji ještě jednou všem těm, kteří umožnili tuto moji návštěvu a kteří mě doprovázeli modlitbou. Bůh žehnej německému národu a vám všem. Děkuji.

Bollettino Vaticano 28. září 2011
Mezitimulky redakce Světla
Překlad -lš-

ŽÁDNÁ REHABILITACE LUTHERA

Vatikánský mluvčí Federico Lombardi odmítl názory, jako by projev Benedikta XVI. v Erfurtu znamenal prakticky rehabilitaci Luthera. Tak si jej vykládal např. Nikolaus Schneider, předseda rady evangelických církví. Papež pouze upozornil na „hloubku víry“ německého reformátora, protože pokládal „otázku Boha“ u Luthera za velmi důležitý bod celé své cesty.

MY JSME CÍRKEV?

Když říkáme, že „církve jsme my“, je to pravda. Ale toto „my“ je něco většího než jedna skupina, která to právě prohlašuje. „My“, to je celé společenství věřících, přičemž však ani jeho většina se nemůže stavět proti apoštolům. Taková většina je falešná. „Jsme církev, když se otevřeme mimo sebe a jsme spolu i se všemi ostatními,“ řekl papež Benedikt XVI. při setkání s laiky ve Freiburgu.

Kath-net

I kdyby za ní stáli všichni němečtí katolíci, jako že tomu tak zdaleka není, bylo by to jen docela malé procento všech věřících, kteří tvoří světovou katolickou církev. Na to, aby se taková hrdá konstrukce sesypala jako domeček z karet, postačí zcela realistický poukaz hlavy Církve, že přebujelé struktury převládaly a tím potlačily duchovní podstatu. Totéž se týká organizátorů a animátorů disidentských hnutí a kampaní, kteří si slibovali, že v procesu dialogu prosadí své sekularizované představy nové církve.

Velký projekt dialogu mezi biskupy a nespokojenci musíazit v úvahu, že římskokatolická církev, kterou Benedikt XVI. jako nejvyšší pastýř řídí a vede, daleko přesahuje nejen hranice německého prostoru, ale také hranice času. Německé církvi nepomohou strukturální změny, její problém leží někde zcela jinde: nejdříve se musí vrátit k pravé víře a zbavit se zesvětštělého ducha. V centru Evropy musí být stěžejním bodem programu nikoliv to, co má uspokojit dlouho živené nálady a choutky, ale velké perspektivy Ježíšova poselství adresovaného lidem všech zemí a všech věků: Podíl na tomto poselství a jeho ovoci si nikdo nemůže zajistit tím, že bude prosazovat své krátkozraké představy, ale tím, že naváže s Kristovou Církví životní spojení hlubokou vírou a láskou.

Ale papežova inteligentní diagnóza a lekce se netýká jen německých diecézí. Je určena celé církvi a hlavně blízkému okolí, kam náказа z Německa už léta proniká jako plod práce nezodpovědných teologů a katolických „profesionálů“, kteří prokazují méně smyslu pro opravdovou víru a rozumí papeži méně než mnoho prostých věřících, kteří se nenechávají strhnout mediální propagandou. Skutečný obrat ducha by měli udělat např. i všichni ti, kteří odchováni na německých fakultách, přišli už před léty vychovávat seminaristy.

-ls-

Když se římský kánon dovolává společenství prvních a největších mezi svěťci, po Matce Boží a jejím snoubenci svatém Josefu jsou to Ježíšovi vyvolení učedníci, které poslal do celého světa hlásat evangelium všem národům. Text kánonu má pro ně společné označení „apoštolové a mučedníci“. S výjimkou apoštola Jana všichni skončili svůj život mučednickou smrtí, ale z tradice víme, že ani Jan se nevyhnul mučední pro věrnost svému Mistru.

Tento osud Ježíš apoštolům a jejich nástupcům jasně předpověděl. Zvláště drasticky znějí jeho slova: „Každý, kdo vás zabi je, bude se domnívat, jako by tím sloužil Bohu.“

A tak i počátky křesťanství v naší zemi jsou poznamenány mučednickou smrtí svědků Kristova evangelia. Případ našich prvních dvou českých světců je o to dramatičtější, že je připravili o život jejich vlastní příbuzní. Další vývoj v zemi však nedal za pravdu jejich vrahům. Naopak, národ se natrvalo přiklonil ke svému mučedníku a křesťanskému knížeti Václavovi, který i v krátkém čase svého panování položil pevné základy křesťanství i českého státu. Již brzy po své smrti byl uctíván jako národní patron i jako představitel české státnosti založené na křesťanských principech.

Tyto principy na jedné straně přispívají významně k blahu společnosti, ale protože současně vyžadují zachování řádu a křesťanských mravních zásad, mohou také narážet na odpor. To výrazně pocítil také druhý pražský biskup, svatý Vojtěch, který byl dvakrát vypuzen ze země a nakonec podstoupil mučednickou smrt daleko od vlasti. Jméno svatého knížete Václava, patrona a ochránce národa, už nikdy neupadlo v zapomnutí. Ctili ho i husité a mívali jeho obraz na svých štítech. Jeho jméno zaznívalo zvláště ve všech kritických a tísnivých dobách. To, co mu bylo nejdražší, nazýval lid svatováclavským. Největším českým národním pokladem je svatováclavská koruna, kterou dal

zhotovit Karel IV. Svatováclavská tradice přečkala i své zneužití okupanty v době tzv. protektorátu. Velkým symbolem této tradice je sousoší s jezdeckou sochou národního světce, které vévodí Václavskému náměstí od roku 1913.

Sousoší se stalo symbolem české státnosti, ale je také mementem o nezbytnosti zachovávat neporušené základní duchovní a kulturní hodnoty národa. Socha svatého

Na slovíčko

Václava se stala nejen dominantou města, ale přirozeným středem pro setkávání, u paty této sochy se odehrávaly významné události a pietní akty o nejdůležitějších historických výročích, hlavně 28. října a 28. září. Od této sochy poprvé zazněla slova o naší samostatnosti, která pronesl katolický kněz dr. Izidor Zahradník: „Jsme svobodní. Zde u stupňů pomníku českého knížete svatého Václava přísaháme, že se chceme této svobody stát hodnými a že ji chceme hájit svými životy.“

„Tradice“ už svým názvem představuje něco, čeho si lidé obzvláště cení a co si po celá stáletí předávají, protože je to pro ně hodnota, opora a jistota, která má v sobě něco nenahraditelného, neocenitelného a osvědčeného, co je třeba zachovat a čeho je třeba se přidržet, a proto se stává něčím posvátným, nedotknutelným.

Nástup nových, uměle vnučených ideologických proudů provází proto potlačování dosavadních tradic, což je příznačné pro totalitní režimy, které se snaží nahradit je tradicemi novými, umělými. Zažili jsme to v nedávné době. Za nejne přijatelnější tradici pokládali marxisté náboženství.

V současné době jsme však svědky překvapujícího záměrného boje proti nejzákladnějším lidským tradicím a hodnotám, které byly po staletí zárukou zdravého rozvoje lidské společnosti. Projevy neobvyklé nenávisti vůči katolické církvi jsou vyvolány skutečností, že se stala poslední institucí, která hájí naprosto nezbytné hod-

noty, které byly celá tisíciletí základem lidské společnosti.

Ruku v ruce se sekulární společnost znevažují však četní modernističtí teologové i tisícileté náboženské tradice. Každý soudný křesťan si uvědomuje, že je to vážné ohrožení církve i společnosti. Boj proti tradici je v případě katolického náboženství bojem proti samé podstatě (původního autentického) křesťanství. Kristovi učedníci mají uloženo: „Učte všechny národy zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.“ Svatý Pavel to také jednoznačně praktikoval: „Co jsem od Pána přijal, v tom jsem vás také vyučil.“ „Napodobujte mne, jako já napodobuji Krista.“

Proto není divu, že když uslyšeli věřící z úst prezidenta právě na svatováclavské pouti, svátku velké národní tradice, slova, která se dovořovala úcty a ochrany tradičních hodnot, principů a dědictví a která málo slyší i z úst povolaných, přijali je s velkým pochopením a vděčností. Způsob, jakým za to napadal prezidenta v deníku Právo (od roku 1920 do 18. září 1995 deník vycházel pod názvem Rudé právo) katolický kněz, setkal se proto s obecným odsouzením. Z četných kritických reakcí na postoj faráře od svatého Salvátora jsou nejpozoruhodnější ty příspěvky, jejichž autoři sami nejsou věřící, ale váží si ze zcela přirozených a každému soudnému člověku srozumitelných důvodů toho, čemu říkáme úcta k předkům a ke všemu tomu, co vytvořili a zanechali nám jako dědictví, které jsme mohli převzít. Tradici odmítají a znevažují nejvíce lidé vnitřně vykořenění, kteří své původní dědictví prodali za mísu čočky a nyní by chtěli dosáhnout, aby ve smutné situaci vykořeněného člověka nebyli sami. Jako by jim působilo potěšení ohlížet se za sebou, co všechno se jim už podařilo zbořit. To však nápadně připomíná obrazoborecký vandalismus. Komu není svaté to, co svaté je, může vyvolávat nikoliv obdiv, ale strach, protože bez posvátna není úcty, bez úcty není důvěry ani lásky a bez lásky a důvěry není možné pravé lidské soužití. -ls-

Pondělí 17. 10. 2011: 6:05 Octava dies (641. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Misionáři, cestovatelé lásky **7:05** Putování modrou planetou: Mexiko **7:40** Čteme z křesťanských periodik **7:45 P.S. 8:15** Přejeme si... **8:30** Už nikdy více Vidomegon [P] **8:50** Dar z Medugorje **9:10** Cesty za poznáním: Les Baux de Provence **9:20** Cesty za poznáním: Victoria Falls **9:30** Příběhy z jiného světa **10:00** Nedělní čtení: 29. neděle v mezidobí **10:30** Obec Pobedim **10:40** Léta letí k andělům (51. díl): Petr Larva **11:00** Noekreace aneb Vandrování (109. díl) **11:10** Noeland (45. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** OVCE.sk: Ogrgel **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Fčeličky Strážnice **13:15** H2Onews (139. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **13:25** Cesty za poznáním: Mekong Delta **13:40** Octava dies (641. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Mauricius - nová hranice **14:30** Krásy Čech a Moravy (3. díl): Konopiště **15:05** Noční univerzita: Učednictví trochu jinak - PhLic. Kateřina Lachmanová [P] **16:20** H2Onews (139. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:30** GOODwillBOY VII. **17:00** NOEparáda (134. díl) [L] **18:05** Po hladině: Srdce **18:25** Sedmihlásky **18:30** V chalůpce a za chalůpkou: Ako dedko zachránil vtáčiky [P] **18:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (7. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:35** Noekreace aneb Vandrování (109. díl) **6:45** Čteme z křesťanských periodik **6:50** Léta letí k andělům (32. díl): Jiří Strach **7:15** Platinové písničky (55. díl): Dechovka **7:45** Mauricius - nová hranice **8:05** Jak potkávat svět (5. díl): s Vlastou Redlem **9:30** Na břehu řeky Svratky **9:55** Noemova pošta 2011: říjen **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky **11:45** V chalůpce a za chalůpkou: V největší horůčave **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Velkomoravský koncert (I. část) **13:40** Ohlédnutí za WYD Madrid 2011: Program v Českém národním centru ve čtvrtek 18.8.2011: Světové setkání mládeže v Madridu **16:15** Zpravodajské Noeviny: 18. 10. 2011 **16:30** Ceferino Jiménez Malla - Cíkan v nebi **16:55** Putování modrou planetou: Mexiko **17:30** Skanzen Březno a Isarno **17:50** Ars Vaticana [P] **18:05** Noeland (45. díl) **18:35** V chalůpce a za chalůpkou: Patizóny [P] **18:45** Sedmihlásky **18:50** Pro víta mundi (140. díl): Kostelník František Polster ze Strážnice (1928-2010) **19:30** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2011 [P] **20:00** Cvrlikání (2. díl) [P] **21:15** Cesty za poznáním: Victoria Falls **21:25** Přejeme si... **21:40** P.S. [P] **22:15** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2011 **22:30** Octava dies (641. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:00** NOEparáda (134. díl) **0:05** Štúdio AHA! **0:30** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2011 **0:45** Příběhy z jiného světa **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 18. 10. 2011: 6:05 H2Onews (139. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** Skanzen Březno a Isarno **6:35** Pro víta mundi (140. díl): Kostelník František Polster ze Strážnice (1928-2010) **7:15** Velkomoravský koncert (I. část) **8:50** Salesiánský magazín **9:05** Cesty za poznáním: Les Baux de Provence **9:15** Mezi pražci **9:45** Ars Vaticana **10:00** Octava dies (641. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Prof. Petr Piřha - Příprava na cyrilometodějské výročí **11:40** Sedmihlásky **11:45** V chalůpce a za chalůpkou: Ako dedko zachránil vtáčiky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (55. díl): Dechovka **12:35** Čteme z křesťanských periodik **12:40** Klapka s... (27. díl) **13:45** Putování modrou planetou: Mexiko **14:20** Noemova pošta 2011: říjen **15:55** H2Onews (139. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:05** Přejeme si... **16:20** Cesty za poznáním: Egyptian museum **16:30** Cesty za poznáním: St. Peter a Paul **16:40** Baroko nad Cidlinou **17:00** Léta letí k andělům (51. díl): Petr Larva **17:20** Hermie a vánoční dort **17:55** Noeland (45. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** V chalůpce a za chalůpkou: Dedkove bohaté úrody [P] **18:40** GOODwillBOY VII. **19:10** Noekreace aneb Vandrování (109. díl) **19:20** Na břehu řeky Svratky **19:40** Zpravodajské Noeviny: 18. 10. 2011 [P] **20:00** Misie na živo [L] **21:10** Putování po evropských kláštorech: Františkánský klášter v Assisi, Itálie [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 18. 10. 2011 **22:00** Hlubinami vesmíru s Ladislavem Šmelcerem **22:45** P.S. **23:15** Přejeme si... **23:30** Mauricius - nová hranice **23:55** Čteme z křesťanských periodik **0:05** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (49. díl) **1:05** Poslech Radia Proglas.

Středa 19. 10. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 18. 10. 2011 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (109. díl) **6:30** Polabský lužní les **6:45** Ars Vaticana **6:55** Noční univerzita: Učednictví trochu jinak - PhLic. Kateřina Lachmanová **8:05** Sedmihlásky **8:10** Noeland (45. díl) **8:40** Hermie a vánoční dort **9:15** Pro víta mundi (125. díl): Petr Jílek, KCLJ **9:40** Naše peníze, jejich osud **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** U Pastýře: s Janem Vokálem, novým biskupem královéhradeckým **13:10** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (7. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:30** Čteme z křesťanských periodik **13:40** P.S. **14:10** Na koberečku (112. díl) **14:20** Cesty za poznáním: Les Baux de Provence **14:30** Cesty za poznáním: Mekong Delta **14:40** Octava dies (641. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:10** Misionáři, cestovatelé lásky **15:40** Zpravodajské Noeviny: 18. 10. 2011 **16:00** NOEparáda (134. díl) **17:00** Štúdio AHA! [P] **17:25** Cesty

za poznáním: Lemmenjoki **17:40** Sedmihlásky **17:45** V chalůpce a za chalůpkou: V největší horůčave [P] **18:00** Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] **18:50** Putování po evropských kláštorech: Františkánský klášter v Assisi, Itálie **19:20** Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (32. díl): Jiří Strach [P] **20:25** MUDr. Jitka Krausová - Celibát ještě dnes? Ano! [P] **21:30** Zpravodajské Noeviny: 18. 10. 2011 **21:45** H2Onews (139. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **22:00** Historie nacismu (3. díl): demagogie zpracovává masy lidí [P] **22:30** Noekreace aneb Vandrování (109. díl) **22:40** Moldávie tenkrát **23:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. **23:30** Krásy Čech a Moravy (3. díl): Konopiště **0:05** H2Onews (139. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **0:15** Velkomoravský koncert (I. část) **1:45** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 20. 10. 2011: 6:05 H2Onews (139. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (7. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:35** Noekreace aneb Vandrování (109. díl) **6:45** Čteme z křesťanských periodik **6:50** Léta letí k andělům (32. díl): Jiří Strach **7:15** Platinové písničky (55. díl): Dechovka **7:45** Mauricius - nová hranice **8:05** Jak potkávat svět (5. díl): s Vlastou Redlem **9:30** Na břehu řeky Svratky **9:55** Noemova pošta 2011: říjen **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky **11:45** V chalůpce a za chalůpkou: V největší horůčave **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Velkomoravský koncert (I. část) **13:40** Ohlédnutí za WYD Madrid 2011: Program v Českém národním centru ve čtvrtek 18.8.2011: Světové setkání mládeže v Madridu **16:15** Zpravodajské Noeviny: 18. 10. 2011 **16:30** Ceferino Jiménez Malla - Cíkan v nebi **16:55** Putování modrou planetou: Mexiko **17:30** Skanzen Březno a Isarno **17:50** Ars Vaticana [P] **18:05** Noeland (45. díl) **18:35** V chalůpce a za chalůpkou: Patizóny [P] **18:45** Sedmihlásky **18:50** Pro víta mundi (140. díl): Kostelník František Polster ze Strážnice (1928-2010) **19:30** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2011 [P] **20:00** Cvrlikání (2. díl) [P] **21:15** Cesty za poznáním: Victoria Falls **21:25** Přejeme si... **21:40** P.S. [P] **22:15** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2011 **22:30** Octava dies (641. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:00** NOEparáda (134. díl) **0:05** Štúdio AHA! **0:30** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2011 **0:45** Příběhy z jiného světa **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 21. 10. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2011 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (109. díl) **6:30** NOEparáda (134. díl) **7:35** Hlubinami vesmíru s Ladislavem Šmelcerem **8:15** Krásy Čech a Moravy (3. díl): Konopiště **8:45** Cesty za poznáním: Mekong Delta **8:55** MUDr. Jitka Krausová - Celibát ještě dnes? Ano! **10:00** U Pastýře: s Janem Vokálem, novým biskupem královéhradeckým **11:05** Hermie a vánoční dort **11:40** Sedmihlásky **11:45** V chalůpce a za chalůpkou: Patizóny **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Já nevím **13:40** Fčeličky Strážnice **14:50** Léta letí k andělům (32. díl): Jiří Strach **15:10** Ars Vaticana **15:20** Polabský lužní les **15:35** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (7. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2011 **16:15** Baroko nad Cidlinou **16:35** Misie na živo **17:35** Na břehu řeky Svratky **18:00** Štúdio AHA! **18:25** Sedmihlásky **18:30** V chalůpce a za chalůpkou: Ako dedko rozdělil jesenné práce [P] **18:40** Arturovo pátrání **19:45** H2Onews (140. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa [P] **20:00** Kulatý stůl: Církevní majetek [L] **21:35** Cesty za poznáním: Mekong Delta **21:45** Na koberečku (112. díl) **22:00** Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Pro víta mundi (140. díl): Kostelník František Polster ze Strážnice (1928-2010) **23:30** Historie nacismu (3. díl): demagogie zpracovává masy lidí **0:05** H2Onews (140. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **0:15** Putování modrou planetou: Mexiko **0:50** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 22. 10. 2011: 6:05 H2Onews (140. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** P.S. **6:45** Tatram **7:00** Skanzen Březno a Isarno **7:20** Léta letí k andělům (32. díl): Jiří Strach

**BISKUPSTVÍ KRÁLOVÉHRADECKÉ -
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY NABÍZÍ:**

5. 11. 2011 diecézní setkání animátorů seniorů - Nové Adalbertinum, Hradec Králové, téma: Jak se spolu domlouvát • **6. - 9. 12. 2011 adventní duchovní obnova pro seniory a další zájemce** s P. Janem Rybářem SJ - Marianum, Janské Lázně.

Další nabídka: 22. - 29. 12. 2011 Vánoce v Betlémě, vánoční putování Svatou zemí - poutně-poznávací zájezd • **Byt seniorům nablízku** - nové studijně-formační texty pro animátory seniorů • **nástěnný kalendář Pouť svatozemská 2012** s fotografiemi, popisky a střípky osobního pohledu z Izraele, Palestiny a Egypta (www.typostudio.cz/kalendar) • nová kniha nejen pro prarodiče **Ať žije babička a dědeček. Připravujeme na rok 2012: červen** - duchovně-odpočinkový pobyt v Medžugorje a u Jadranu s výlety na Plitvičká jezera a do Černé Hory • **září** - duchovně-odpočinkový pobyt ve Vysokých Tatrách s výlety • **říjen** - duchovně-poznávací zájezd na Maltu (po stopách apoštola Pavla a krás Sředomoří).

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel. 495 063 661, mobil 737 215 328 • e-mail: dcs@diecezezhk.cz • web: www.dcskhk.cz nebo www.animatori.cz.

7:40 Cesty za poznáním: Les Baux de Provence **7:50** Hermie a Stanley na táboře [P] **8:25** Noeland (45. díl) **8:55** Sedmihlásky **9:05** Ohlédnutí za WYD Madrid 2011: Program v Českém národním centru v pátek 19.8.2011: Světové setkání mládeže v Madridu **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 20. 10. 2011 **12:25** Přejeme si... **12:40** Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí **13:10** Už nikdy více Vidomegon **13:35** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (49. díl) **14:35** Polabský lužní les **14:50** Noekreace aneb Vandrování (109. díl) **15:00** Ceferino Jiménez Malla - Cíkan v nebi **15:25** Platinové písničky (55. díl): Dechovka **16:00** H2Onews (140. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:10** Misionáři, cestovatelé lásky **16:40** Salesiánský magazín **17:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. **17:30** Misie na živo **18:30** V chalůpce a za chalůpkou: Ako dedko rozdělil jesenné práce **18:40** Sedmihlásky **18:45** Krásy Čech a Moravy (4. díl): Hluboká [P] **19:10** Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan **19:25** Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí **20:00** Jan Pavel II., Svědek Neviditelného **21:00** Má vzpomínka na Jana Pavla II.: prof. PhDr. Tomáš Halík, Ph.D. **21:05** Putování modrou planetou: Venezuela **21:45** Má vzpomínka na Jana Pavla II.: P. Prokop Siostrzonek O.S.B. **21:50** Jan Pavel II., okamžiky pontifikátu **22:50** Noční univerzita: Učednictví trochu jinak - PhLic. Kateřina Lachmanová **0:05** Fčeličky Strážnice **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 23. 10. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí **6:45** Ars Vaticana **6:55** Baroko nad Cidlinou **7:15** Jak potkávat svět (5. díl): s Vlastou Redlem **8:35** Ars Vaticana **8:45** Na břehu řeky Svratky **9:05** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (7. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:25** Misionáři, cestovatelé lásky **10:00** Polabský lužní les **10:15** Stará Voda **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Jeseník [L] **11:35** Na koberečku (112. díl) **11:45** O Adolfině Tačové **11:50** Čteme z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:05** Platinové písničky (56. díl): Dechovka [P] **13:40** Jan Pavel II., Svědek Neviditelného **14:45** MUDr. Jitka Krausová - Celibát ještě dnes? Ano! **15:50** Misie na živo **16:50** Noekreace aneb Vandrování (110. díl) [P] **17:00** Noeland (45. díl) **17:30** Sedmihlásky [P] **17:35** Hermie a Stanley na táboře **18:10** Štúdio AHA! **18:35** Po hladině: Srdce **19:05** Léta letí k andělům (32. díl): Jiří Strach **19:25** Cesty za poznáním: Salzburg [P] **19:35** Čteme z křesťanských periodik **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (8. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **20:25** Octava dies (642. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **21:00** Velkomoravský koncert (II. část) [P] **22:30** Ohlédnutí za WYD Madrid 2011: Program v Českém národním centru v pátek 19.8.2011: Světové setkání mládeže v Madridu **1:20** Poslech Radia Proglas [L].

Matice svatokopecká pořádá v sobotu 29. října 2011 v 17 hodin ve svatokopecské bazilice Navštívení Panny Marie na Svätém Kopečku u Olomouce **PODZIMNÍ KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY**. V podání členů komorního orchestru Sinfonia pod vedením dirigenta Vladimíra Zemana zazní skladby z díla Vivaldiho, Telemanna, J. S. Bacha, Händla a dalších. Předprodej vstupenek na místě půl hodiny před začátkem koncertu.

KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PŘIROZENÉHO PLÁNOVÁNÍ RODIČOVSTVÍ (Kurz STM PPR)

Tajemství spokojeného manželství tkví v hlubokém odevzdání se a přijímání se navzájem. To platí ve všech oblastech manželského života, tedy i v sexuálním životě. Předpokladem je úcta a respekt ke společné plodnosti založený na pravdivých znalostech. Pro zájemce pořádá Centrum naděje a pomoci v Brně od 4. 11. 2011 Kurz STM PPR. Během cyklu čtyř na sebe navazujících setkání pod vedením zkušených lektorek se pro svůj osobní život naučíte, jak se orientovat v zákonitostech lidské plodnosti a mimo jiné také o účincích různých druhů antikoncepce na společnou plodnost páru. Tyto znalosti Vám umožní nalézt období vhodné k početí, stejně jako se spolehlivě početí vyhnout, a to vše v souladu s učením katolické církve. Tento kurz nenahrazuje certifikovaný kurz pro poradce - lektory PPR. **Bližší informace, přihlášky a ceník na www.cenap.cz nebo na tel. 543 331 472.**

V rámci projektu „Pocta růží“ – Evropská renesanční a barokní flétna proběhne ve Vatikánu dne 18. října 2011 v 19.30 hodin v bazilice sv. Praxedy vystoupení **Třeboňských pištců**. Tento soubor, existující již od roku 1974, je teprve čtvrtým hudebním tělesem, které má čest reprezentovat Českou republiku na základě pozvání velvyslance ČR u Svatého stolce JUDr. Pavla Vošalíka. Třeboňští pištcí uvedou díla rodáka z Jindřichova Hradce – Adama Michny z Otradovic a dalších renesančních a barokních mistrů.

Modlitba za kněze

Ve **Světle č. 39** jsme Vás informovali o **40denním řetězu postu a modliteb za kněze**, který právě probíhá na Slovensku. **K této aktivitě se připojilo i hnutí Modlitby matek v ČR.**

Zvolily k tomu den P. Marie Růžencové – 7. října 2011 a chtějí vytrvat minimálně po 40 dnů (do 15. listopadu 2011). Modlitby si volí samy a volně si vyberou den postu, ten den se chtějí i účastnit mše svaté, kterou v duchu obětují za kněze. Chtějí provázet kněze často i stílnými modlitbami. Můžeme se k nim každý dle svých možností připojit.

Ze Zpravodaje pro ČR Modlitby matek, září 2011

SVATÁ HORA – AKCE LISTOPAD 2011

1. 11. **Všech svatých**, slavnost. Mše svaté v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00 hod.
2. 11. **Všech věrných zemřelých**, památka. Hudba při mši svaté v 17.00 hod.: P. Šmolík – Requiem (premiéra).
9. 11. **Posvěcení lateránské baziliky**, svátek. Současně **Výroční den založení Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele** – redemptoristů.
12. 11. Zpívané **latinské chorální nešpory**. Návčiv v 16.00 hod.
20. 11. **Ježíše Krista Krále**, slavnost. Hudba při mši svaté v 9.00 hod.: J. Bříza – mešní proprium. Adorace od 12.00 do 15.30 hod.. V 16.15 hod. slavnostní **svatoceciální nešpory**.
21. 11. **Zasvěcení Panny Marie** v Jeruzalémě, památka. Hudba při mši svaté v 17.00 hod.: R. Rejšek – Pířary pro trubku a varhany ad.

SVATÁ HORA – EXERCICIE LISTOPAD 2011

6. 11. 15.00 hod. – 12. 11. 8.00 hod. **Exercicie pro kněze I.**, Mons. Ladislav Hučko, 2310 Kč • 13. 11. 15.00 hod. – 19. 11. 8.00 hod. **Exercicie pro kněze II.**, P. Vladimír Málek, 2310 Kč • 20. 11. 15.00 hod. – 26. 11. 8.00 hod. **Exercicie pro kněze III.**, Miloslav kardinál Vlk, 2310 Kč.

Kontakt: tel. 731 619 800 nebo 318 624 947 • e-mail: ex.dum@svata-hora.cz • web: www.svata-hora.cz.

Liturgická čtení

Neděle 16. 10. – 29. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 45,1,4-6
Ž 96(95),1+3,4-5,7-8,9-10a+c
Odp.: 7b (*Vzdejte Hospodinu slávu a moc!*)

2. čt.: 1 Sol 1,1-5b

Ev.: Mt 22,15-21

Slovo na den: Či je to obraz a nápis?

Pondělí 17. 10. – památka sv. Ignáce Antiochijského

1. čt.: Řím 4,20-25

Lk 1,69-70,71-72,73-75

Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)

Ev.: Lk 12,13-21

Slovo na den: Bohatý před Bohem.

Úterý 18. 10. – svátek sv. Lukáše

1. čt.: 2 Tim 4,9-17b

Ž 145(144),10-11,12-13ab,17-18

Odp.: srov. 12a (*At tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.*)

Ev.: Lk 10,1-9

Slovo na den: Jako ovce.

Středa 19. 10. – nez. pam. sv. Jana de Brébeuf, Izáka Joguese a druhů nebo sv. Pavla od Kříže

1. čt.: Řím 6,12-18

Ž 124(123),1-3,4-6,7-8

Odp.: 8a (*Naše pomoc je ve jménu Hospodina.*)

Ev.: Lk 12,39-48

Slovo na den: Aby dával.

Čtvrtek 20. 10. – ferie

1. čt.: Řím 6,19-23

Ž 1,1-2,3,4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 12,49-53

Slovo na den: Je mi úzko.

Pátek 21. 10. – ferie

1. čt.: Řím 7,18-25a

Ž 119(118),66,68,76,77,93,94

Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům!*)

Ev.: Lk 12,54-59

Slovo na den: Nevýjdeš odtamtud, dokud nezaplatíš.

Sobota 22. 10. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Řím 8,1-11

Ž 24(23),1-2,3-4ab,5-6

Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)

Ev.: Lk 13,1-9

Slovo na den: Okopám ho a pohnojím.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

15. – 22. ŘÍJNA 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 16. 10.		PO 17. 10.		ÚT 18. 10.		ST 19. 10.		ČT 20. 10.		PÁ 21. 10.		SO 22. 10.			
Antifona	812	912	1708	1924	1563	1761	857	961	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1708	1925	1673	1893	857	962	873	978	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	1682	1761	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	813	914	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1710	1926	1682	1762	861	966	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	721	814	1562	1760	1563	1762	861	966	877	983	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	1711	1927	1683	1762	861	966	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	722	814	1562	1760	1564	1763	1565	1767	878	984	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	792	890	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	1684	1763	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	722	814	835	938	1564	1763	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 15. 10.																
Hymnus	807	907	821	922	1714	1932	1685	1764	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	1685	1765	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	1678	1897	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1717	1934	1686	1765	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	721	814	722	814	1563	1760	1564	1766	871	977	887	994	904	1012	722	815
Prosby	811	911	826	927	1718	1936	1686	1766	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	722	814	722	814	1562	1760	1564	1763	1565	1767	888	995	904	1012	723	816
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

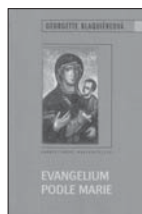
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

EVANGELIUM PODLE MARIE

Georgette Blaquièreová • Z francouzštiny přeložily Marie a Veronika Kloučkovy

Kniha svěžích meditací nad biblickými texty o Panně Marii, která se snaží biblické poselství aktualizovat pro každodenní život současného člověka. Vznikla na základě exercicií pro laiky, a proto je použitelná pro osobní či skupinové exercicie s Matkou Boží. Stejně tak lze texty použít i ke každodenní duchovní četbě. G. Blaquièreová je letitou spolupracovnicí Komunity Blahoslavství ve Francii.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x180 mm, 168 stran, 149 Kč*

SLOVO A ŽIVOT • ROČNÍ CYKLUS B

Raniero Cantalamessa • Z italského přeložil Michal Umlauf

Zamyšlení nad Božím slovem pro neděle a svátky v ročním cyklu B. Nedělní liturgie je pro mnoho věřících tou jedinou příležitostí, kdy se setkávají s Božím slovem. Proto se otec Cantalamessa rozhodl nechat zaznít všechny podstatné skutečnosti víry, a to i ty, které se obvykle do nedělních homilií pro Boží lid nezařazují. Výklady obsažené v jeho třídílné publikaci zachycují základní tematiku jednotlivých liturgických čtení z nedělí a slavností celého roku a uvádějí je do souvislostí s dalšími biblickými čteními a také s aktuálními problémy církve a světa.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 135x205 mm, 312 stran, 290 Kč*

365 DNÍ S MYSTIKY KARMELU

Jerzy Zielinski • Z polštiny přeložila Jindra Hubková

Velmi dobře vybrané citáty na každý den v roce od různých karmelských svatých, doplněné o meditace autora nad texty. Převažují sv. Terezie z Avily, sv. Jan od Kříže a sv. Terezie z Lisieux, ale snaha byla uplatnit všechny světce, kteří něco písemně zanechali. J. Zielinski je polský bosý karmelitán, autor mnoha knih pojednávajících o křesťanské spiritualitě, především z perspektivy spirituality Karmelu, jejímž je znalcem.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 120x180 mm, 396 stran, 329 Kč*

Lze zakoupit také **Roční cyklus A** - 288 stran, 260 Kč a **Roční cyklus C** - 376 stran, 350 Kč.

MŠE SVATÁ

Malý kapesní průvodce mší svatou - obsahuje základní informace o jednotlivých částech mše svaté, vybraných liturgických předmětech, symbolech apod. s mnoha ilustrativními fotografiemi.

*Jiří Brauner ve spolupráci s měsíčníkem Nezbeda
Brož., 120x170 mm, křídový papír, 16 stran, 22 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.